

DESPRES DE MESTALLA NUM. 2

Segons Royo, hi ha una gran llibertat per a exposar opinions

Guió del moment

ESQUERRES I DRETES

Des del primer moment reconeixem la gran mobilització ciutadana de dretes produïda a València amb motiu de la concentració organitzada per la C. E. D. A. Deixem de banda els procediments utilitzats, les possibilitats trobades, les facilitats aconseguïdes, l'ambient creat, l'artifici muntat: la rèplica de dretes a Azana tingué una transcendència evident. Fou inferior en contingut polític, en emoció, en sacrifici i en espontaneïtat, però com a fet de desplaçament de masses és, com aquell, d'una importància innegable. Seria error dissimular-ho o desconeixer-ho. La valoració precisa i justa dels efectes de l'adversari és elemental en tàctica política. Les esquerres podem combatre les dretes; podem jugar contra d'elles una argumentació formidable i contundent. El que no podem fer és desconeixer la seva força. Equivaldria a ficar-nos incautament a la boca del llop. Una de les causes del fracàs electoral de novembre del 1933 fou aquesta: equivocar el veritable abast del moviment de dretes, sobretot a les regions centrals d'Espanya.

Aquesta concentració de Mestalla —a part d'unes consideracions al marge que hi dedicarem tot seguit— ha d'ésser per a la democràcia republicana un estímul més per a la unió, per a l'organització i per a l'estructuració eficaç i àgil de les seves forces. El que no pot fer-se és somni, remenar xifres i anar fent. Això no serveix per a res ni dona resultats pràctics. Que les esquerres puguem oposar a les dretes un mur de contenció imbatible, està demostrat: el primer mifing de Mestalla n'és una prova. Les concentracions successives que les esquerres organitzin confirmaran el primer resultat. Però immediatament cal canalitzar aquestes forces d'opinió i enquadrar-les en organitzacions capacitades i en programes definits, clars i ambiciosos. Aquesta és la llecció política que, de cara a la democràcia republicana d'esquerra, ens suggereix la concentració cedista a València.

Concentració cedista? Heus ací un nou aspecte interessant a considerar, per tal de calibrar amb major precisió el sentit i la significació de l'acte polític de referència. Hem vist unes extenses i curioses declaracions de l'organitzador principal i cap de la «Derecha Regional Valenciana», senyor Lucía, en les quals tracta de desvirtuar una tendència general en tota la Premsa monàrquica i d'extrema dreta, que canalitza l'acte de València com si es tractés, no d'una afirmació cedista, sinó d'una manifestació de totes les dretes espanyoles en bloc. «Fou realment aquesta la significació de l'acte de Mestalla? Evidentíssim. Lucía ha volgut fer un argument que li ha resultat d'efectes contraris. Els informadors, gairebé sense excepció, remarquen que a Mestalla no hi havia banderes de la República. A través de la informació dels discursos, pot afirmar-se que no es parlà ni poc ni gaire ni gens del règim republicà. I el ministre de Comunicacions intenta arrefutar la primera —no la segona— d'aquestes imputacions. I diu el següent: que a Mestalla hi havia 877 banderes de les organitzacions i, entre elles, una bandera tricolor. Una bandera, entre prop de nou-centes!

Però hi ha detalls més concrets. Per exemple les següents afirmacions que conté un editorial publicat pel diari monàrquic i primoriverista «La Nación», que no han estat desmentides:

«Al acte de Mestalla contribuïm, no sólo la Derecha regional de Valencia. El señor Lucía, que procede del campo tradicionalista, y que es, sin duda, un inteligente organizador, ha de reconocer que le prestaron un concurso precioso todas las derechas de Valencia. El periódico «La Voz Valenciana», que representa allí el núcleo compacto y numeroso de nuestros amigos, —los amigos— són primoriveristas i dictatorials — inserto convocatorias del acto de Mestalla y excitó el interés de los ciudadanos. Los dirigentes de Renovación Española dieron órdenes de asistencia. Y todo ello, naturalmente, porque es lo cierto que el mismo acto tenía que rebasar, y ha rebasado, la órbita de un partido, y ha sido, pese a todos los designios contrarios, lo que debía ser, lo que tenía que ser: una concentración circunstancial de derechas, de elementos de orden, como réplica a la provocación inaudita que supuso el insolente discurso de Azana.»

Aquest fragment, tan expressiu, explica millor que tot el que ara pretengui dir la C. E. D. A. i la seva Premsa, la veritable significació de l'acte de València i la trajectòria equivoca, confusional, de forces que ocupen el Poder.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

El dia que el Poder se'l escapi de les mans, totes aquestes forces formaran el quadre davant de les esquerres. Aquesta és la realitat que no es pot oblidar ni desconeixer. Aquest és el fet contra el qual les esquerres han de presentar un front ample, sòlid, eficaç i àgil.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

Els minaires vaguistes de Lansing (EE. UU) abandonen les mines, batuts per la fam i els gasos lacrimògens (Foto. Keystone)

El Consell de ministres d'ahir
El senyor Royo Villanova digué que la reunió havia estat una plàcida reunió administrativa. — Digué el Sr. Lerroux: Ha estat un Consell eminentment polític

Interrogat pels periodistes, el senyor Portela digué que els ressorts policials de Barcelona, que estaven una mica rovellats, ja funcionen millor

Madrid, 2. — Des de dos quarts d'onze del matí fins a un quart de dues de la tarda estigué reunit el Consell de ministres a la Presidència.

Fou el primer a sortir el ministre d'Hisenda, que digué que marxava al Congrés per a informar davant la Comissió de Pressupostos.

El senyor Royo Villanova manifestà que el Consell havia estat una plàcida reunió administrativa. Afeixí així mateix que s'havia parlat dels actes de dimenge; els ministres felicitaron el senyor Portela per la conservació de l'ordre públic, i als senyors Gil Robles i Lucía per l'èxit dels actes de la Ceda. Això és la democràcia: llibertat perquè cadascú exposi la seva opinió.

Un periodista li preguntà si s'havia tractat dels periòdics suspesos; contestà:

—No, d'això no se'n ha parlat. En sortir el ministre de la Guerra, els periodistes el felicitaron per l'èxit dels actes de dimenge.

La rebo — digué el senyor Gil Robles — perquè en realitat ha estat un magnífic triomf, sobretot d'organització. Fins en els menors detalls — afeixí —. Això de Medina i València podria aplicar-ho a tot Espanya; puc afirmar-ho categòricament.

El darrer a sortir fou el senyor Lerroux, que digué:

—Ha estat un Consell eminentment polític. S'ha parlat de la labor parlamentària i del programa que el Govern ha de realitzar durant l'estiu.

Un informador li preguntà si les sessions del Parlament finalitzarien aviat, i el senyor Lerroux replicà:

—Això, de moment, ja veurem. Almenys se celebraran vuit o deu sessions, i la clausura jo calculo que

Reportatges de LA HUMANITAT

En el pròxim número continuarem la sèrie

Presons de Catalunya

amb el reportatge de Joaquim Vilà sobre la Presó de Manresa

Les detencions de Port de la Selva

El senyor Santaló diu que ha quedat demostrat que no hi havia motiu

Madrid, 2. — El senyor Santaló pregà als periodistes que fessin consicions efectives abir al Port de la Selva. La suposada reunió clandestina —sigui dient— no és més que una excursió que es fa anualment, tal com queda plenament demostrat en deixar en llibertat moments després els detinguts.

I el corresponent de «La Veu» tan ben informat com sempre

Per la seva banda, amb referència a les esmentades detencions, detalla ahir Josep Pla, a la seva crònica de «La Veu de Catalunya»:

«S'ha parlat encara molt ací del viatge dels senyors Portela i Gil Robles a Catalunya i ha circulat la versió que hom preveia per a dintre poc la reproducció d'esdeveniments revolucionaris de tipus esquerrà. Es posa, així en relació amb la detenció a la Selva d'un grup d'emigrats a França que entraren a Catalunya i es reuniren amb elements indígenes entre els quals es trobava el senyor Santaló. Aquest senyor va ésser detingut de moment, però en remarcar la seva condició de diputat fou alliberat. Els altres detinguts foren posats a disposició del jutjat corresponent.»

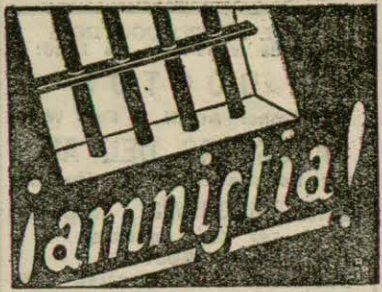
Un aviadador alemany va de Berlín a Hamburg en un avió sense motor

Hamburg, 2. — L'aviadador alemany Peter Riedel ha efectuat un magnífic vol amb planejadors. Riedel ha sortit de l'aeròdrom berlès de Tempelhof, i ha aterrat a l'aeròdrom d'Hamburg, ço que representa una distància de 270 quilòmetres.

El planejador de Riedel, en sortir de Tempelhof ha estat remolcat per un avió ordinari fins assolir l'alçada convenient, i després ha volat sol fins a Hamburg, on ha arribat després de sis hores i 40 minuts de vol a una velocitat mitjana de 40 quilòmetres per hora. La major alçada assolida per Riedel ha estat de 2.000 metres.

El doctor Benavent reingressa a la presó

Lleida, 2. (Per telèfon). — Ahir, a les quatre de la tarda, es presentà una parella de la guàrdia civil al domicili del Dr. Benavent, el qual estava en règim de presó atenuada pels fets del 6 d'octubre. La dita parella el detingué i el reingressà a la presó. El fet ha estat molt comentat.

motius de la conferència, i contestà que li era grut canviar impressions amb el senyor Salmon sobre assumptes referents a ambdós departaments en una labor de coordinació.

Els informadors li preguntaren si tenia notícies de Barcelona i si aquestes eren satisfactòries. Contestà afirmativament.

—La tranquil·litat — afeixí — a la capital catalana és absoluta.

Féu una pausa i afeixí:

—Allí el que succeïa és que els ressorts policials estaven un xic rovellats, però ja funcionen millor.

...

Madrid, 2. — El ministre de Comunicacions fou interrogat al Congrés sobre el que s'havia tractat al Consell de ministres, i digué que a judici seu la part principal havia estat una exposició feta pel senyor Chapaprieta sobre la situació monetària d'Espanya en relació amb els altres països.

Quant al pla parlamentari digué que no podia donar cap detall perquè seria qüestió de la qual es tractarà novament al Consell de demà.

El ministre de la Governació ens ha donat compte durant deu minuts de la situació de l'ordre públic a Catalunya, indicant-nos que la situació era bona.

Parlant de l'acte de Mestalla digué que si ells haguessin fet la salutació amb Hitler, amb el braç estès, no haurien tingut terreny suficient per a fer-ho. Però la Ceda i la Dreta Regional no tenen necessitat de fer salutacions d'aquesta índole perquè no tenen res a veure amb aquestes doctrines.

...

Un comentari de «La Voz»

LA DIVISIO SUBTERRANEA DE LA CEDA

Madrid, 2. — El periòdic «La Voz» atribueix a un polític republicà l'afirmació que la divisió subterrània de la Ceda és evident. La disciplina imposada que surti a la superfície. Quan sorgeix un avaluator —afeixí el periòdic— com el senyor Jiménez Fernández, se l'obliga a callar o a anar-se'n. No s'expulsa ningú per tal de no crear víctimes simpàtiques. Així passa amb Josep Maria Valiente. Es recorda que Valiente era un destacat col·laborador de Gil Robles, que estava encarregat del moviment de les Joventuts del neofeixisme juvenil; però al senyor Valiente li féu malbé la carrera el corresponent de «A B C» a París. Valiente no tingué més remei que dimir la presidència de les Joventuts. En arribar el recent acte d'Úlcies se l'esborra de la llista dels oradors, i Valiente, cansat d'esperar i sofrir, marxà.

Amb Jiménez Fernández passa

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està cobert per la vall d'Aran, Baix Urgell i part del camp de Tarragona amb vents molt fluïxos. Per la resta del país hi ha abundoses boires i els vents dominants són del sector Nord. Assoleixen més intensitat per Tortosa. Durant les darreres 24 hores s'han registrat algunes tempestes a la vall d'Aran.

El federalisme català

La qüestió del federalisme no pot ésser avui un motiu de discòrdia per als catalans nacionals. La vella discrepància entre la test federal espanyola i l'ideal catalanista ha estat satisfactoriament superada a Catalunya. Sense destruir els principis essencials del federalisme pimarallat i sense renunciar tampoc a la plenitud de les reivindicacions patriòtiques, l'actual generació del nostre poble convergeix en l'afirmació d'un neo-federalisme que s'apli amb la realitat ibèrica i amb els corrents polítics del món modern.

Aquest neo-federalisme manté el principi bàsic —ahora democràtic i nacional— que els pobles tenen el dret d'autodeterminació, és a dir, de disposar dels propis destins. Però la voluntat, que és el fonament jurídic de la llibertat nacional dels pobles i dels enllagos que concertin o acceptin, s'aplica naturalment a les realitats vives, no pas a les ombres i a les ficcions.

I el federalisme històric que a priori vol convertir en Estats de la Federació totes les tretze o catorze regions d'Espanya, moltes de les quals són ombres sense vida, no és ja sostingut pels catalans.

A la llum del principi nacional, trobem a la Península, ultra la llenca ponentina de Portugal, quatre personalitats col·lectives verament distintes i determinades: Galícia a Poest; el País basc, al nord; Castella al centre i Catalunya a l'est. Així, la constel·lació que respongui a l'estructura ètnica i lingüística del territori de l'Estat espanyol, no ha de tenir tretze o catorze estels; ha de tenir-ne quatre: el gallec, el basc, el castellà i el català.

...

Feta aquesta nova designació de les autèntiques personalitats nacionals federables de la Península, el neo-federalisme revisa l'abast del llac federatiu. I troba que el federalisme clàssic és massa estret per a les unions de pobles verament diversos i amb personalitat accentuada; aquest federalisme és un pont de trànsit que va de la separació a l'unitarisme, o vice-versa; però no dona base suficient a les reivindicacions de caràcter nacional. Es més apte per a unir regions d'una mateixa nació que no tenen encara prou consciència o prou pràctica de la unitat política comuna, que no pas per a unir distintes nacionalitats. Per això l'ideal màxim, des del punt de mira nacional, és d'adoptar, per a aquestes unions, amplexives formes confederatives amb preferència a les del federalisme clàssic, puix que aquestes últimes estrenyen massa alguns dels lligams units.

Dins la Península, per tant, el neo-federalisme preveu dos graus d'unió: el federatiu i el confederatiu. Les regions de llengua catalana, per exemple, haurien de formar, si ho volguessin llurs ciutadans, un grup federatiu, el qual entraria en una més àmplia convivència de pobles, com més àmplia millor, unida amb el llac confederal.

Aquesta és la idea tendencial del federalisme català d'avui. I diem «idea tendencial» perquè considerem que no és abastable tot seguit ni tot d'una, ans ha de venir per l'ascensió gradual. Es tracta, avui, més d'una orientació que d'una meta. La present etapa política, tan accidentada, és la de l'Estatut temporalment suspès.

Tal com ara l'entensem a Catalunya, el federalisme pren la necessària elasticitat per a satisfer l'ideal nostre. D'aquesta manera resten eliminades enses la insuficiència del federalisme clàssic i la extremitat inútil del separatisme permanent.

A. ROVIRA I VIRGILI

La declaració de l'estat de guerra a Barcelona

Un incident explicat per "A B C"

«A B C» d'abans d'ahir publica la següent informació sobre un incident ocorregut a la nostra ciutat el dia de la declaració de l'estat de guerra. Encara que l'incident sigui explicat a la manera del diari monàrquic, mereix ésser destacat:

«Barcelona, 30, 2 matutina. Ayer tarde, alrededor de las cuatro, se ha producido un incidente frente a la terraza del hotel Colón, que ha sido comentado apasionadamente.

A dicha hora estaba por el mencionado lugar de la plaza de Cataluña la compañía del Ejército que ha proclamado el estado de guerra, siendo saludada por las numerosas personas que se hallaban ocupando las mesas establecidas en la terraza de dicho establecimiento y las que transitaban por aquella plaza, de pie y descubiertas y con vivas a España y al Ejército.

Pronto se observó que un grupo de individuos, que ocupaban dos mesas, permanecían sentados y cubiertos, actitud que fué censurada duramente por las personas que ocupaban las inmediatas, lo que fué observado por el oficial que mandaba la fuerza. Este se dirigió al grupo manteniendo la espada en alto, sin que dichos individuos rectificaran su posición, lo que hicieron, levantándose y descubriéndose, en el momento en que precedía que dicho oficial iba a descubrir con la punta de la espada, a uno de ellos. El gesto del mencionado oficial fué acogido con vibrantes vivas a España y gritos de abajo el separatismo.

Naturalment, no podem afegir-hi cap comentari pel nostre compte.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

LES LLETRES.

La democràcia en l'antiguitat

La constitució democràtica d'Atenes

La constitució atenesa és democràtica en extrem, fins a la paradoxa: en dues paraules, el poble exercia la seva sobirania directament i els magistrats són gairebé sempre designats per sortitge. Si de l'existència de l'esclavatge, és a dir, que no tot hom era ciutadà a Atenes, ben volgués dir, massa precipitadament, que la democràcia antiga no té res a veure amb les modernes, hom s'equivocaria de mig a mig. Puix que en aquella democràcia hi havia rics i pobres, aristòcrates i perillous, i uns homes més cultes que uns altres, com en les darreres; de tal manera, que les dificultats que se li oferien s'assemblaven molt en el fons, amb les que tenim per resoldre avui dia. De fet, tota la política interior d'Atenes es concentra en l'oposició entre rics i pobres. Els conflictes polítics són veritables lluites de classe, i el govern de l'Estat per la multitud, pel

L'eloqüència política esdevingué una carrera i no pas de les més fàcils. Així es formà una categoria de polítics que vivien del seu ofici: els oradors.

Al costat de les dues Assemblies deliberants, els tribunals ocupaven un lloc d'importància semblant. Atenes era, segons Aristòfanes, la ciutat dels jutges i dels processos. Deixant de banda l'Areopag i mitja dotzena de similars, de caràcter tradicional i religiós, i d'escàs poder polític, el tribunal per excel·lència, el més democràtic i el més poderós era el dels Hel·lastes, que datava dels temps de Soló. La seva competència no cessà de créixer a mesura que la democràcia es féu més forta i la vida de la ciutat més complicada. El nom li venia de l'Hel·les que era, sembla, una part de l'Agora on es reunia ordinàriament. Els Hel·lastes, en nombre de sis mil, eren designats cada any, per sortitge, d'entre el conjunt de ciutadans de més de quaranta anys, a raó de sis-cents per tribu. Prestaven jurament en entrar; cobraven tres obols diaris. Eren repartits en deu seccions, de cinc-cents membres cadascuna, que jutjaven per separat, o conjuntament pels afers més importants. Els mil hel·lastes restants eren com uns suplents. En tot això es poden veure els trets habituals: sortitge, brevetat de les funcions, gran nombre de funcionaris. Croiset creu que és difícil imaginar una organització judicial més completament identificada amb l'esperit de la democràcia.

L'identitat esperit és el que presideix l'organització de les magistratures. Totes són sotmeses a sortitge, llevat d'unes quantes que exigeixen aptituds especials. Totes són anuals i sotmeses a la presentació de comptes. Més que a individus són confiades a col·legis. Ultra això, són nombrosíssimes, cosa que reduïx la puixança personal. De les més importants d'entre les sortides, era l'arcontat; d'entre les elegides, l'estratègia o sia el comandament de l'exèrcit i de la flota. Els estratèges, en nombre de deu, s'elegien també al sortitge, però podien ésser reelegits.

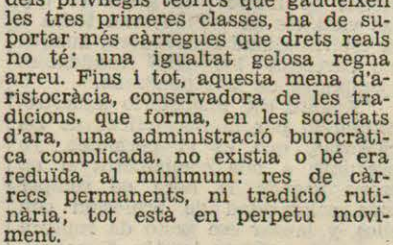
Aquestes eren les magistratures, podrien dir, oficials. Al seu costat, però, la magistratura voluntària exercida pels oradors, jugava el paper més important en la política atenesa. L'orador era l'home de l'assemblea, el portaveu de la ciutat, una mena de conseller del poble, com diu Demòstenes. De fet, sempre hi havia un cap visible de la majoria de l'assemblea, així com també un cap de l'oposició. Aristòfanes diu que tal qual és una ciutat amb deu ciutadans, amb cent mil. Aquesta és la diferència essencial entre el món antic i el modern. L'Àtica era petita perquè els camperols s'agrupaven a l'Agora o al Pnyx, de la mateixa manera que els vallesans van al mercat de Granollers. Tots s'hi coneixen més o menys. Se sap la parentela, la fortuna i la reputació de cadascú. De vegades, el poble, un avantatge; altres, un inconvenient; les xafareries tenien molt de camp per córrer en aquest petit món curiós i xerraire, i les querelles personals estaven d'ordre del dia.

Els dos grans ressorts de la vida política eren les dues grans assemblees: el Consell dels Cinc-cents i l'Assemblea del poble. L'un com a òrgan de direcció exterior i de preparació, l'altre com a òrgan de decisió. El Consell dels Cinc-cents es formava per sortitge, a raó de cent membres per tribu. Es dividia en deu epítragues, que constituïen successivament, cadascuna, durant trenta-quatre o trenta-cinc dies, la comissió permanent del Consell; un epítraga o president, pres en la primera sessió, en exercici, i nou epítrages, presos en les nou restants, dirigien les operacions de l'assemblea. El Consell dels Cinc-cents, un epítraga o president, pres en la primera sessió, en exercici, i nou epítrages, presos en les nou restants, dirigien les operacions de l'assemblea.

Algun ha volgut suposar que això de sortitge els càrrecs era una cosa sagrada pels grecs. Amb tot, sembla que l'objectiu de Clístenes, que fou qui l'ensengué, més, era essencialment polític. D'aquesta manera acabava de destruir tota influència de caràcter tradicional o plutocràtic, caràcter tradicional o plutocràtic, cal fer notar, però, que el sortitge anava sempre precedit d'un examen que allunyava els indignes. Un altre tret remarcable de l'organització del Consell és d'una gran transparenència, tret que es repetia en la Constitució: és l'extrema divisió dels poders i la brevetat de llur durada. Cosa que té els seus defectes, però que, evidentment, allunya la tirania i, més, aconsegueix a l'home. Un cop acabat l'any d'exercici, el Consell presenta comptes. Heus ací un altre tret important de la democràcia atenesa: tot magistrat, per més petita que sigui, ha de rendir comptes al poble o als seus delegats.

L'Assemblea del poble és el poder sobirà. Teòricament, comprèn la totalitat dels ciutadans de més de vint anys; de fet, és més restringida, sobria segons les ganes i les possibilitats, que té cadascú de complir amb el seu deure. Hi havia dies que comprenia de trenta a quaranta mil ciutadans; però molts d'ells, unes dues terceres parts potser, no havien de la ciutat i no hi venien més que en les grans solennitats. Quan els debats s'ho valien, no hi faltava ningú; altres dies, no hi anava gairebé ningú, i alguns s'aprofitaven d'això per a fer prendre subrepticiament decisions favorables als seus punts de vista. Però tota mesura illegal votada per l'Assemblea podia tenir la força de llei, i el poble, acusador, per illegalitat, de l'autor de la proposició. Aquesta mena d'acusacions abundaven molt. Cosa que demostra la tendència de l'Assemblea a fugir dels límits que li dictaven les lleis. Va arribar una època en la qual, si hem de creure Aristòfanes, els decrets acabaven per suplantar les lleis, i la democràcia esdevingué una mena de tirania de mil caps.

En principi, tothom podia parlar a l'Assemblea; de fet, només els que coneixien l'art del parlar podien dominar l'atenció d'un auditori nombros i subjecte a vives impressions.

ARISTOFAN

La democràcia atenesa és democràtica en extrem, fins a la paradoxa: en dues paraules, el poble exercia la seva sobirania directament i els magistrats són gairebé sempre designats per sortitge. Si de l'existència de l'esclavatge, és a dir, que no tot hom era ciutadà a Atenes, ben volgués dir, massa precipitadament, que la democràcia antiga no té res a veure amb les modernes, hom s'equivocaria de mig a mig. Puix que en aquella democràcia hi havia rics i pobres, aristòcrates i perillous, i uns homes més cultes que uns altres, com en les darreres; de tal manera, que les dificultats que se li oferien s'assemblaven molt en el fons, amb les que tenim per resoldre avui dia. De fet, tota la política interior d'Atenes es concentra en l'oposició entre rics i pobres. Els conflictes polítics són veritables lluites de classe, i el govern de l'Estat per la multitud, pel

L'eloqüència política esdevingué una carrera i no pas de les més fàcils. Així es formà una categoria de polítics que vivien del seu ofici: els oradors.

Al costat de les dues Assemblies deliberants, els tribunals ocupaven un lloc d'importància semblant. Atenes era, segons Aristòfanes, la ciutat dels jutges i dels processos. Deixant de banda l'Areopag i mitja dotzena de similars, de caràcter tradicional i religiós, i d'escàs poder polític, el tribunal per excel·lència, el més democràtic i el més poderós era el dels Hel·lastes, que datava dels temps de Soló. La seva competència no cessà de créixer a mesura que la democràcia es féu més forta i la vida de la ciutat més complicada. El nom li venia de l'Hel·les que era, sembla, una part de l'Agora on es reunia ordinàriament. Els Hel·lastes, en nombre de sis mil, eren designats cada any, per sortitge, d'entre el conjunt de ciutadans de més de quaranta anys, a raó de sis-cents per tribu. Prestaven jurament en entrar; cobraven tres obols diaris. Eren repartits en deu seccions, de cinc-cents membres cadascuna, que jutjaven per separat, o conjuntament pels afers més importants. Els mil hel·lastes restants eren com uns suplents. En tot això es poden veure els trets habituals: sortitge, brevetat de les funcions, gran nombre de funcionaris. Croiset creu que és difícil imaginar una organització judicial més completament identificada amb l'esperit de la democràcia.

L'identitat esperit és el que presideix l'organització de les magistratures. Totes són sotmeses a sortitge, llevat d'unes quantes que exigeixen aptituds especials. Totes són anuals i sotmeses a la presentació de comptes. Més que a individus són confiades a col·legis. Ultra això, són nombrosíssimes, cosa que reduïx la puixança personal. De les més importants d'entre les sortides, era l'arcontat; d'entre les elegides, l'estratègia o sia el comandament de l'exèrcit i de la flota. Els estratèges, en nombre de deu, s'elegien també al sortitge, però podien ésser reelegits.

Aquestes eren les magistratures, podrien dir, oficials. Al seu costat, però, la magistratura voluntària exercida pels oradors, jugava el paper més important en la política atenesa. L'orador era l'home de l'assemblea, el portaveu de la ciutat, una mena de conseller del poble, com diu Demòstenes. De fet, sempre hi havia un cap visible de la majoria de l'assemblea, així com també un cap de l'oposició. Aristòfanes diu que tal qual és una ciutat amb deu ciutadans, amb cent mil. Aquesta és la diferència essencial entre el món antic i el modern. L'Àtica era petita perquè els camperols s'agrupaven a l'Agora o al Pnyx, de la mateixa manera que els vallesans van al mercat de Granollers. Tots s'hi coneixen més o menys. Se sap la parentela, la fortuna i la reputació de cadascú. De vegades, el poble, un avantatge; altres, un inconvenient; les xafareries tenien molt de camp per córrer en aquest petit món curiós i xerraire, i les querelles personals estaven d'ordre del dia.

Els dos grans ressorts de la vida política eren les dues grans assemblees: el Consell dels Cinc-cents i l'Assemblea del poble. L'un com a òrgan de direcció exterior i de preparació, l'altre com a òrgan de decisió. El Consell dels Cinc-cents es formava per sortitge, a raó de cent membres per tribu. Es dividia en deu epítragues, que constituïen successivament, cadascuna, durant trenta-quatre o trenta-cinc dies, la comissió permanent del Consell; un epítraga o president, pres en la primera sessió, en exercici, i nou epítrages, presos en les nou restants, dirigien les operacions de l'assemblea. El Consell dels Cinc-cents, un epítraga o president, pres en la primera sessió, en exercici, i nou epítrages, presos en les nou restants, dirigien les operacions de l'assemblea.

Algun ha volgut suposar que això de sortitge els càrrecs era una cosa sagrada pels grecs. Amb tot, sembla que l'objectiu de Clístenes, que fou qui l'ensengué, més, era essencialment polític. D'aquesta manera acabava de destruir tota influència de caràcter tradicional o plutocràtic, caràcter tradicional o plutocràtic, cal fer notar, però, que el sortitge anava sempre precedit d'un examen que allunyava els indignes. Un altre tret remarcable de l'organització del Consell és d'una gran transparenència, tret que es repetia en la Constitució: és l'extrema divisió dels poders i la brevetat de llur durada. Cosa que té els seus defectes, però que, evidentment, allunya la tirania i, més, aconsegueix a l'home. Un cop acabat l'any d'exercici, el Consell presenta comptes. Heus ací un altre tret important de la democràcia atenesa: tot magistrat, per més petita que sigui, ha de rendir comptes al poble o als seus delegats.

L'Assemblea del poble és el poder sobirà. Teòricament, comprèn la totalitat dels ciutadans de més de vint anys; de fet, és més restringida, sobria segons les ganes i les possibilitats, que té cadascú de complir amb el seu deure. Hi havia dies que comprenia de trenta a quaranta mil ciutadans; però molts d'ells, unes dues terceres parts potser, no havien de la ciutat i no hi venien més que en les grans solennitats. Quan els debats s'ho valien, no hi faltava ningú; altres dies, no hi anava gairebé ningú, i alguns s'aprofitaven d'això per a fer prendre subrepticiament decisions favorables als seus punts de vista. Però tota mesura illegal votada per l'Assemblea podia tenir la força de llei, i el poble, acusador, per illegalitat, de l'autor de la proposició. Aquesta mena d'acusacions abundaven molt. Cosa que demostra la tendència de l'Assemblea a fugir dels límits que li dictaven les lleis. Va arribar una època en la qual, si hem de creure Aristòfanes, els decrets acabaven per suplantar les lleis, i la democràcia esdevingué una mena de tirania de mil caps.

En principi, tothom podia parlar a l'Assemblea; de fet, només els que coneixien l'art del parlar podien dominar l'atenció d'un auditori nombros i subjecte a vives impressions.

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Després del discurs d'Eden, Itàlia insisteix en voler conquestes territorials

Segons els italians, les concessions angleses afavoririen Abissínia i Anglaterra i perjudicarien Itàlia que no vol una Etiòpia rica, sinó li és sotmesa. Un periodista francès diu que el Rass pot mobilitzar un exèrcit de nou-cents mil homes en quinze dies. --- Bèlgica prohibeix l'exportació d'armes a Abissínia

ELS ABISSINIS TENEN UN EXERCIT DE TRES-CENTS CINQUANTA MIL HOMES DINTRE DE QUINZE DIES PODEN TENIR-NE NOU-CENTS MIL

Addis Abeba, 2. — El famós periodista francès Jean Perrigault, les entrevistes successives del qual amb el Negus d'Abissínia ha publicat tota la premsa internacional, ha marxat a la capital d'Etiòpia, però abans, ha celebrat una interessant entrevista amb el ministre de la Guerra d'aquesta nació, Ras Mulugueta el qual té gran influència entre els guerrers abissinis. Les seves declaracions en relació amb el conflicte italo-abissini han estat categòriques. Ha dit:

Possim actualment en files 350.000 homes i dintre de 15 o 30 dies podem tenir mobilitzats entre 800 i 900.000 combatents. L'exèrcit abissini combatrà amb el seu valor secular que valgué als nostres guerrers ésser comparats als lleons, però ens aprofitarem de les ensenyances tàctiques i dels armaments moderns.

Tots els abissinis combatrem fins al darrer moment i si és precis morirem tots en defensa de la independència de la nostra pàtria.

El periodista Jean Perrigault ha volgut fer una visita d'acomodament a l'emperador d'Abissínia i aquest li ha manifestat:

«Protestem energicament contra la pretenció italiana que Abissínia sigui exclosa de la S. de N. Itàlia ens acusa d'ésser un país mancat de civilització i amb tot ha estat precisament Itàlia la que ha posat obstacles a la modernització d'Abissínia, en impedir l'enrolament de tècnics estrangers i posant dificultats als emprats de l'exterior, necessaris per a portar a cap els projectes imperials. Si Itàlia espera obtenir un comandament sobre Abissínia, s'equivoca. Encara que Etiòpia algun dia hagi de trobar-se sota el comandament estranger, Itàlia no serà mai la que manarà.

El periodista acaba aquesta darrera paraula d'Etiòpia en dir que en tot el país regna la més absoluta tranquil·litat.

PER QUE LONDRES TEMI LA GUERRA ITALO-ABISSINIA

Londres, 2. — Continua preocupant

ECOS

Quan el nostre Sant Ignasi Iglésia va ésser elegit regidor de la primícia Esquerra, l'any 1909, va tenir lloc a Belles Arts una Exposició de pintura i escultura.

En aquesta hi va figurar una estatua — no recordem l'autor — que era un nu d'home, artísticament impecable i anàtomament complet. Tant ho va dir el Regidor, que els de la Julia es van veure en el cas de fer-hi la mateixa mutilació que va suportar Abelard, el d'Eloïsa...

I heus ací que quan acabà la programació i el fragment extirpat en cura era allà, va presentar-se l'ignasi Iglésia.

Veure allò i sentir-se pres d'una indignació pregonia va ésser la mateixa cosa. Nervios, va ajupir-se, va apoderar-se de la peça de convicció i brandant-la com un bumerang, va cridar:

«¿Què? ¿Atxò jo ho duré al Consistori? ...»

El nostre company F. sent una marcada aversió per Schopenhauer. L'altre vespre una forma senyoreta, a l'oficina, a lectures filosòfiques, l'hi va dir: «Vols?»

«No comprenc que una dona intel·ligent pot defensar l'home que va dir allò dels cabells llargs i les idees curtes» — objecta F.

Bé, si Schopenhauer visqués avui, diria tot el contrari — i ja la demissió, levant-se la bona i exhibint un deliciós ciutell rasurat.

Quan el P. Miquel d'Esplugues va ingressar al cel dels justos, va romandre tot sorprès en veure, assegut a la porteria de Sant Pere, qui diríeu?, Cristòfor de Domènec.

«Ja us ho diré — va dir el fil·losof — A l'infern no em varen admetre per heterodox. ¿On havia d'anar a raure? A ultratomb no hi ha gaire on triar. En venir ací vaig anomenar-me i em varen admetre l'ortodoxia.

«Com no l'havíem d'admetre? — intervingué Sant Pere, sonquerer — Si aquesta ànima que arriba ara l'hi encomanant tant en les seves oracions...

NOTICIARI

Libres per a les vacances. — Ara que tenim les vacances al damunt, hem de tenir cura d'emportar-nos al nostre lloc de repòs un bon llibre. La Biblioteca Univers, que sempre ha procurat donar les millors obres, tant catalanes com estrangeres, ha publicat el volum trenta-cinc amb l'obra «Guàrdia, la de mil veus», del discaut, celebrat i original Eugeni d'Ors.

Un nou llibre de Tomàs Garcés. — Tomàs Garcés, el notabilíssim poeta, ha tornat a donar-nos mostres de la seva inspiració amb el seu darrer llibre «El Senyal». Els comentaris a l'obra de Tomàs Garcés foren inintermitents per tal com tots el coneixem de llei. Només podem avançar que aquesta obra és digna del seu autor.

en els cercles polítics de Londres la política del senyor Mussolini respecte a Abissínia.

No alguns cercles ben informats es deixen entendre que el Govern de Londres tem que una llarga i penosa campanya africana contribueixi a trencar l'equilibri europeu i posi en immediat perill la independència d'Àustria.

Un destacat parlamentari en comentar els resultats negatius de les converses entre Eden i Mussolini ha dit: «En avançar sobre Etiòpia, Mussolini evacuarà Viena».

A més del lògic interès per al manteniment de la pau internacional i de la pau d'Abissínia, la Gran Bretanya es preocupa també, com a conseqüència del que es diu en els cercles polítics, de les repercussions que per ella mateixa pot tenir directament l'acció d'Itàlia contra Etiòpia.

Un altre efecte es recorda l'antiga dita d'Egipte és el Nil i el Nil és Egipte, i és té en compte que a l'engendrador de la fertilitat d'Egipte, a més, el Nil és format per aigües d'altres rius que li són tributaries i que descendeixen de les terres d'Abissínia, del Nil Blau i del riu Atbara. Les qualitats magnífiques de fertilització del Nil en les seves crescudes diàries, són conseqüència de les aigües que porta el riu Atbara sobre el Nil Blau, les aigües d'origen etíop.

Senyora aquestes aportacions el majestuós Nil estaria sec quasi durant una gran part de l'any.

LES PROPOSTES QUE FARIA ITÀLIA

Vienna, 2. — El «Reichspost» publica una interessant informació del seu corresponent a Roma en el qual posa de manifest que l'optimisme que regnava a la capital d'Itàlia immediatament després de la visita del senyor Eden ha estat canviat per alguna inquietud. En el corrent de les converses entre Mussolini i Eden varen posar de manifest l'existència de serioses dificultats pel retorn d'Anglaterra al front de l'Abissínia.

El corresponent declara, que a causa d'aquesta actitud d'Anglaterra, Roma ha decidit persistir en la seva línia de conducta davant Abissínia, a l'espera del cabal de les suggerències d'Anglaterra i de posar fi al conflicte italo-abissini.

Segons el corresponent del «Reichspost» les reclamacions italianes a les potències occidentals, que seran formulades per via diplomàtica o per mitjà d'una nova Conferència, són les següents:

I. Unir el Pacte Aeri amb el Pacte Danubiu.

II. Renúncia a la política de contractes bilaterals a favor de la situació europea.

III. Formal reconeixement que el conflicte entre Itàlia i Abissínia representa un afer litigios entre dos Estats, el qual podria ésser arreglat amb l'ajut de la S. de N. i d'acord amb els Estatuts d'aquesta última.

IV. El Govern belga ha prohibit l'exportació d'armes a Abissínia i ha disposat l'annulació de les ordres d'armes fetes a algunes fàbriques belgues. Al mateix temps ha decidit retirar d'Abissínia els constructors militars belgues allí empleats així que esclatin les hostilitats, si aquest cas arribés a produir-se. En les últimes setmanes la comissió italiana en repetides ocasions ha criticat amb violència l'actitud de Bèlgica en la qüestió de subministrar armes a Abissínia.

ELS ITALIANS EXPLIQUEN PER QUÈ NO ACCEPTEN L'EXPOSICIÓ D'ARMES A ABISSINIA

Roma, 2. — El Govern belga ha prohibit l'exportació d'armes a Abissínia i ha disposat l'annulació de les ordres d'armes fetes a algunes fàbriques belgues. Al mateix temps ha decidit retirar d'Abissínia els constructors militars belgues allí empleats així que esclatin les hostilitats, si aquest cas arribés a produir-se. En les últimes setmanes la comissió italiana en repetides ocasions ha criticat amb violència l'actitud de Bèlgica en la qüestió de subministrar armes a Abissínia.

El «Giornale d'Italia» diu que Eden no exposa de manera clara el valor pràctic de la seva proposició o de la possibilitat de posar-la en pràctica. Diu que, a més, no conté cap disposició per a assegurar la pau a la frontera italo-abissínia, i que, pel contrari, Abissínia no seria castigada pels incidents ocorreguts sinó que es sentia amb més ànims per a noves infraccions dels tractats. Diu també que el conflicte, en aquest cas, no seria solucionat, sinó simplement ajornat.

Senyora, dient que Abissínia hauria sortit guanyant molt amb la cessació al seu favor del port de Zella, la qual cosa li permetria importar armes i municions sense cap restricció. A més, afegí, el lliurament d'aquest port a Abissínia significaria un avantatge per a Anglaterra i el contrari per a Itàlia, que en compensació rebria el terreny més estèril d'Abissínia, quan es destigen terrenys fèrtils.

El periòdic acaba dient que Itàlia reclama els mateixos drets que altres països, entre els quals Anglaterra, especialment, han seguit i acceptat missions colonials com a mitjà d'expansió econòmica i política.

ABISSINIA TE 60 AERODROMS I 50 ESTACIONS DE RADIO

Roma, 2. — Segons una informació publicada a Roma, Abissínia posseeix en l'actualitat 60 aerodroms i 50 estacions de ràdio, ultra les noves xarxes de carreteres. Hom té el convenciment que tot això té una destinació militar.

El Pacte naval Anglo-alemany

EL PRESIDENT DE LA COMISSIÓ D'AFERS ESTRANGERS DEL SENAT FRANCÉS A FAVOR D'UNA ENTESA DIRECTA

París, 2. — L'Agència Econòmica i Financera, el president del Comitè d'Afers Estrangers del Senat, Mr. Beranger publica un article aconsellant el Govern segueixi l'exemple d'Anglaterra entaulant negociacions diplomàtiques sense cap intermediació amb altres països per a assegurar la pau.

Articulista combat la teoria que l'acord naval anglo-alemany de Londres significu que Anglaterra abandoni els seus antics aliats o que Anglaterra sigui culpable d'haver trencat amb ells. Afegí, que la decisió de Londres de 3 de febrer, igual que les conclusions de Stresa, estableixen que abans d'adoptar un acord internacional ha de consultar-se amb els seus aliats.

Un altre efecte es recorda l'antiga dita d'Egipte és el Nil i el Nil és Egipte, i és té en compte que a l'engendrador de la fertilitat d'Egipte, a més, el Nil és format per aigües d'altres rius que li són tributaries i que descendeixen de les terres d'Abissínia, del Nil Blau i del riu Atbara. Les qualitats magnífiques de fertilització del Nil en les seves crescudes diàries, són conseqüència de les aigües que porta el riu Atbara sobre el Nil Blau, les aigües d'origen etíop.

Senyora aquestes aportacions el majestuós Nil estaria sec quasi durant una gran part de l'any.

El corresponent declara, que a causa d'aquesta actitud d'Anglaterra, Roma ha decidit persistir en la seva línia de conducta davant Abissínia, a l'espera del cabal de les suggerències d'Anglaterra i de posar fi al conflicte italo-abissini.

Espanya participa en una Exposició Universal del feixisme

Bruselles, 2. — S'ha inaugurat la primera Exposició del Feixisme Universal. Hi prenen part Bèlgica, França, Espanya, Holanda, Suïssa, Anglaterra, Dinamarca, Àustria i Portugal.

Les Companyies de serveis públics han pogut més que Roosevelt

Washington, 2. — La Cambra de Representants ha rebutjat per 216 vots contra 149 una resolució governamental que preveia la dissolució d'entre un termini de set anys, de totes les companyies de serveis públics com aigua, gas, electricitat, tramvies, etc. Aquesta esmena havia estat adoptada pel Senat l'11 de juny amb la majoria d'11 vots.

La derrota de Roosevelt que inspirà la proposició rebudada s'interpreta com un cop fort, especialment pel fet que era unanime l'opinió que l'esmena seria aprovada per una majoria encara que reduïda.

Titulesco a Londres

Londres, 2. — El «Daily Telegraph» s'ocupa de l'estada a Londres del senyor Titulesco i diu que el ministre d'Afers Estrangers de Romania ha manifestat la seva visita a la capital britànica amb caràcter particular i no obstant, s'entrevistà amb el senyor Baldwin i amb altres personalitats del «Foreign Office».

El periòdic considera que la visita de Titulesco és de gran importància i posa de relleu que el ministre romanès és un tècnic en les qüestions del sistema pràctic col·lectiu a la Conca del Danubi. A l'efecte, recorda que Titulesco fou un dels promotors més fervents de l'amistat franco-russa, com de l'amistat russo-becoana, i que actualment es troba treballant en la negociació d'un pacte semblant entre Rússia i el seu país.

Itàlia acorda establir la setmana de 40 hores

Roma, 2. — Després d'amples discussions al ministeri de les Corporacions, Itàlia, en execució de les decisions del Gran Consell Feixista ha acordat establir permanentment la setmana de 40 hores de treball.

TXEGOSLOVAQUIA VOLDRIA QUE AUSTRIA DISFRUTES D'UN REGIM SEMBLANT A SUÏSSA

París, 2. — Segons el periòdic «Le Jour», als cercles diplomàtics de Londres s'està discutint una suposada proposició de Txecoslovàquia, en la qual es proposa un acord general per tal de reconèixer a Àustria com a Estat de neutralitat perpetua similar al de Suïssa.

L'esmentat periòdic afegí que Anglaterra fa tota classe d'esforços per tal d'aclarir l'ambient europeu; però no vol comprometre's a cap acord que suposi una intervenció militar.

El Pla d'obres públiques que han de portar a terme els Estats Units

Un crèdit de prop de cinc mil milions de dòlars per a donar feina a tres milions i mig d'obrers

Washington, 2. — Ahir, dilluns, començà a aplicar-se el programa de grans treballs públics del President Roosevelt, amb el qual es proposa combatre l'atur forçós als Estats Units. El programa suposa un crèdit de 4.800.000.000 de dòlars i amb el qual s'espera donar feina a 3.500.000 obrers en atur forçós.

L'oportuna llei que ha concedit aquests crèdits fou aprovada el 8 del passat abril pel President Roosevelt. Des d'aquella data s'han elaborat magnífics projectes d'obres a executar per tot el territori de la Unió.

La fantàstica xifra ha d'ésser invertida des d'ahir dilluns fins el 30 de juny del 1937.

La inversió dels 4.800 milions de dòlars s'ha d'efectuar d'acord amb el que especifica la pròpia llei del 8 d'abril i serà la que detalleu a continuació:

800.000.000 per a la construcció de carreteres i vies urbanes i camins veïnals i eliminació de passos a nivell.

500.000.000 per a ajudar els pags, sistema de recs, conservació d'aigües i expropiació de terrenys.

1.000.000.000 per a l'electrificació rural.

450.000.000 per a la construcció de

GOVERN GENERAL

EL GOVERN GESTOR DE LA GENERALITAT A GIRONA

A un quart d'onze d'ahir sortí de la Plaça de la República una caravana d'automòbils. Eren el president, el governador, els consellers de Govern, i, acompanyats pels consellers d'Obres Públiques i Treball i pel comissari de la Generalitat.

Després de tot això hi hagué dinar amb discursos. A les sis de la tarda la caravana empenygué el viatge de retorn a Barcelona, on arribà a les 8 del vespre.

Girona, 2. — Tal com estava anunciat, aquest migdia ha arribat a aquesta ciutat el Govern gestor de la Generalitat, amb els seus companys, per tal de celebrar Consell.

A la plaça de la República, lloc d'arribada, esperava la caravana un poble migradíssim, compost especialment per les autoritats militars, civils i eclesiàstiques — amb el bisbe al cap — i funcionaris de tots els organismes oficials.

Ha estat molt comentat entre els visitants que no es produís manifestació de cap mena, ni aplaudiments, ni mostres d'afecte, ni visques, ni res absolutament.

Això ha produït cert descontent entre els consellers-gestors, els quals reflectien en el nostre l'espera d'un «Visca el Govern de la Generalitat» o un «Visca Catalunya o Espanya».

La representació radical tampoc no s'ha manifestat per cap costat. Ha coincidit l'arribada de la caravana amb la sortida de tallers, i els obrers s'han limitat a adreçar-se a la casa, sense parar compte amb la parada militar.

Alguns feren comentaris a mitja veu i per tota expansió han somrigut.

En resum el poble gironí ha manifestat una vegada més el seu pensament.

El Consell de Govern de la Generalitat, en la reunió celebrada a la ciutat de Girona, ha pres diversos acords de tràmit dels diversos Departaments.

S'ha aprovat una transferència de crèdit de 500.000 pessetes que permetrà realitzar el projecte d'obra per a fer a l'Hospital de Girona amb motiu de la urbanització projectada a conseqüència de l'enderrocament de les muralles, projecte que comporta, a més, la construcció d'un edifici d'observació als voltants de l'ingrés de l'establiment i per a millores importants al Sanatori Martí Julià i Casa dels Vells d'Agullana, la qual cosa serà, ultra una bona millora per als serveis d'Assistència Social en aquestes comarques, un ajut per a remeiar l'atur forçós.

S'acordà també procedir a l'estudi de les obres que comporta la urbanització de la part corresponent a la façana posterior de l'Hospital de Girona, tot procurant l'estudi dels nous serveis a establir aprofitant aquell lloc.

Començant a desenvolupar el pensament del Consell en el que fa referència a l'organització turística de Catalunya, s'ha acordat procedir amb la major rapidesa possible a l'establiment d'un pla detallat de la Costa Brava en el qual s'assenyalen les zones que cal salvar, el que cal procurar posar-se d'acord amb els Municipis i els propietaris interessats, perquè no s'hagi d'arribar a les declaracions d'expropiació forçosa.

S'han entaulat també les gestions necessàries amb el Patronat Nacional de Turisme a fi d'accelerar un «Parador de carretera a la collada de Toses», amb tots els serveis d'auxili als turistes, i al mateix temps, i etc., etc., i a la magnífica necessària per a treure les neus d'aquella collada durant l'hivern.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

Ampliació del Consell

La situació econòmica i l'Ordre Públic de Catalunya foren els temes principals

Madrid, 2. — El Consell d'Avui tingué dos aspectes interessants: una exposició del senyor Chapaprieta sobre la situació econòmica i una altra del senyor Portela sobre l'ordre públic, especialment referent a Catalunya.

Quant al primer tema, el ministre d'Hisenda es mostrà francament optimista. Tots els símptomes són satisfactoris. La recaptació ha augmentat durant els darrers mesos.

Els ingressos han estat majors dels previstos i les despeses han experimentat notables reduccions. La situació de Tresoreria ofereix així mateix una nota afavorable; s'han acomplert tots els compromisos del Físcal i el compte presenta símptomes favorables. A més a més, l'estimació s'observa una tendència major en la seguretat de les inversions que ad es poden fer.

Per últim insistí molt en la necessitat d'aprovar la llei de Restriccions sobre la qual s'anava a informar davant la Comissió parlamentària.

Per la seva banda, el ministre de la Governació informà de la situació de l'ordre públic, que és satisfactoria. Donat compte de l'aplicació de les mesures acordades per a subsanar alguns defectes de la policia política i governativa a Barcelona.

Els ministres aprofitaren aquestes paraules del senyor Portela per a felicitar-lo per la forma ordenada i tranquil·la amb que ha desenvolupat les seves funcions de diumenge.

El senyor Gil Robles accentuà aquest elogi i mostrà al senyor Portela l'agraïment de la Ceda i el seu personal per les facilitats prestades per les autoritats per al desenvolupament dels actes celebrats per l'organització.

Quant a la llei Electoral, la impressió és que no sortirà en aquest període, però es vol deixar fet el dictamen perquè abans de tancar les Corts es conegui ja un criteri definit de la majoria.

En principi s'acordà que el Parlament funcionés encara dues setmanes. Es parlà de plans parlamentaris i del que resta a l'etapa parlamentària.

Indicacions sobre els projectes que considera de major urgència. D'aquest canvi d'impressions es pot dir que la labor de més interès és la d'aprovar la llei de Restriccions Mixtes, les dues primeres són indispensables i consisteixen en el que es podria anomenar el pla mínim.

Pel que fa referència als Jurats

Finalment fou acordat destinar 100.000 pessetes a finalitats urgents i per a remeiar l'atur forçós, les quals escau repartides pels consellers d'Obres Públiques i Treball i pel comissari de la Generalitat.

Després de tot això hi hagué dinar amb discursos. A les sis de la tarda la caravana empenygué el viatge de retorn a Barcelona, on arribà a les 8 del vespre.

Girona, 2. — Tal com estava anunciat, aquest migdia ha arribat a aquesta ciutat el Govern gestor de la Generalitat, amb els seus companys, per tal de celebrar Consell.

A la plaça de la República, lloc d'arribada, esperava la caravana un poble migradíssim, compost especialment per les autoritats militars, civils i eclesiàstiques — amb el bisbe al cap — i funcionaris de tots els organismes oficials.

Ha estat molt comentat entre els visitants que no es produís manifestació de cap mena, ni aplaudiments, ni mostres d'afecte, ni visques, ni res absolutament.

Això ha produït cert descontent entre els consellers-gestors, els quals reflectien en el nostre l'espera d'un «Visca el Govern de la Generalitat» o un «Visca Catalunya o Espanya».

La representació radical tampoc no s'ha manifestat per cap costat. Ha coincidit l'arribada de la caravana amb la sortida de tallers, i els obrers s'han limitat a adreçar-se a la casa, sense parar compte amb la parada militar.

Alguns feren comentaris a mitja veu i per tota expansió han somrigut.

En resum el poble gironí ha manifestat una vegada més el seu pensament.

El Consell de Govern de la Generalitat, en la reunió celebrada a la ciutat de Girona, ha pres diversos acords de tràmit dels diversos Departaments.

S'ha aprovat una transferència de crèdit de 500.000 pessetes que permetrà realitzar el projecte d'obra per a fer a l'Hospital de Girona amb motiu de la urbanització projectada a conseqüència de l'enderrocament de les muralles, projecte que comporta, a més, la construcció d'un edifici d'observació als voltants de l'ingrés de l'establiment i per a millores importants al Sanatori Martí Julià i Casa dels Vells d'Agullana, la qual cosa serà, ultra una bona millora per als serveis d'Assistència Social en aquestes comarques, un ajut per a remeiar l'atur forçós.

S'acordà també procedir a l'estudi de les obres que comporta la urbanització de la part corresponent a la façana posterior de l'Hospital de Girona, tot procurant l'estudi dels nous serveis a establir aprofitant aquell lloc.

Començant a desenvolupar el pensament del Consell en el que fa referència a l'organització turística de Catalunya, s'ha acordat procedir amb la major rapidesa possible a l'establiment d'un pla detallat de la Costa Brava en el qual s'assenyalen les zones que cal salvar, el que cal procurar posar-se d'acord amb els Municipis i els propietaris interessats, perquè no s'hagi d'arribar a les declaracions d'expropiació forçosa.

S'han entaulat també les gestions necessàries amb el Patronat Nacional de Turisme a fi d'accelerar un «Parador de carretera a la collada de Toses», amb tots els serveis d'auxili als turistes, i al mateix temps, i etc., etc., i a la magnífica necessària per a treure les neus d'aquella collada durant l'hivern.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

S'acordà reorganitzar la Comissió Suera i establir a Girona una Oficina del Servei Forestal per a atendre totes les peticions d'aquestes comarques.

LA SESSIO DE CORTS D'AHIR

Fou dedicada, en gran part, a la discussió del projecte de bons ferroviaris

Madrid, 2. — A les 4'15 comença la sessió de la Cambra sota la presidència del senyor Alba. Al banc blau el ministre d'Obres Públiques. Hi ha vuit diputats i quinze persones a la tribuna.

PER FALTA DE NUMERO NO ES POT APROVAR L'ACTA

Es llegí l'acta de la sessió anterior que no s'aprova, puix que el senyor PASQUAL LEONE demana que la votació es sotmeti a aprovació nominal, i com que no hi ha nombre suficient s'ajorna la votació. Entra el ministre d'Indústria i Comerç.

El senyor RIESGO (Honori) recolza una proposició, no de llei, sobre la indústria ramadera.

També parlen en ajut d'aquesta proposició els senyors FUENTES PILA I VILLALONGA.

El ministre d'INDUSTRIA I COMERÇ contesta els oradors que han intervingut en la discussió del tema. Creu que ha de retirar-se la proposició i que el Govern prendrà aquelles mesures necessàries per tal de defensar els interessos ramaders sense perjudici dels fabricants de calçat de goma.

El senyor RIESGO rectifica i agraïx al ministre d'Indústria les seves paraules.

Queda retirada la proposició. (Entra el ministre de la Guerra.)

El senyor GIL ROBLES des de la tribuna de secretaris dona lectura a un projecte de llei.

Hi ha una proposició del senyor ZAFORTEZA sobre l'adopció de mesures necessàries perquè els Centres d'Ensenyament de Balcans no es trobin incorporats a cap districte universitari de caràcter autònom.

(Entren els ministres de Marina, Justícia i Agricultura.)

La proposició es presa en consideració.

S'aprova un altre dictamen de la Comissió de Peticions i un altre de la Comissió d'Hisenda sobre la proposta de llei de creació d'una Junta de Regidors de Granada el que fou caserna de Sant Domènec.

S'aprova un dictamen de la Comissió d'Hisenda sobre el projecte de llei declarant exempt d'impost la creació de la Creu del Sant Miquel concedida als paisans que lluitaren al costat de l'exèrcit i de la força pública.

Es posa a debat el dictamen de la Comissió d'Indústria i Comerç sobre la proposició de llei establiment d'un recarrec als drets d'importació dels cigrons.

El senyor BASTOS defensa un vot particular.

S'aprova sense discussió el dictamen de la Comissió de Guerra sobre el projecte de llei donant força a diverses disposicions complementàries dels decrets de 25 i 29 d'abril del 1931, relatius al retir del personal de l'exèrcit.

Es posa a debat el dictamen de la Comissió de Guerra sobre el projecte de llei modificació de la llei de primers de març últim, per la qual es crea la Direcció Militar d'Indústries Militars.

Sense discussió s'aprova fins l'article 11.

El senyor BASTOS defensa un vot particular.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI per la Comissió, li contesta dient que es pot afegir que el Govern dirà sobre aquests plans la Direcció d'Indústries Militars.

Ambdós oradors rectifiquen i el senyor BASTOS retira el vot i es mostra d'acord amb l'acordament del senyor RODRIGUEZ DE VIGURI.

S'aprova l'article 11 amb la modificació anunciada per la Comissió.

Són aprovats els altres articles del dictamen menys l'addicional, al qual defensa un vot particular el senyor Alonso Rodriguez.

Es aprova sense discussió el dictamen de la Comissió de Guerra sobre el projecte de llei de militarització de les fàbriques d'armes, municions i explosius, i creació d'una escala de complementació honorària dels establiments fabrils.

Són aprovats sense discussió els articles primer i segon.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ defensa un vot particular a l'article tercer.

El senyor PEREZ DE ROZAS, per la Comissió, li contesta oposant-s'hi. Diu que la regularització o bé ordinació es refereix únicament a les fàbriques dels productes de les quals poden tenir relació amb la defensa nacional.

El senyor ALONSO RODRIGUEZ insisteix en els seus punts de vista.

El ministre DE LA GUERRA li contesta que tots aquests aclariments es troben dintre el reglament de la Llei.

S'aprova el projecte.

LES ELECCIONS DEL TRIBUNAL DE GARANTIES

Es posa a debat el dictamen de la Comissió de Presidència sobre el projecte de llei deixant en suspens les eleccions que havien de celebrar-se el mes d'agost, per a la renovació de vocals del Tribunal de Garanties.

El senyor RECASENS SITJES defensa un vot particular. Es lamenta que no estigués present al banc blau el cap del Govern, el qual ha presentat el projecte. Hem arribat a una situació anòmala, per la incúria de l'actual Govern. (Pre sentent al banc blau el ministre de la Guerra.)

El mes d'agost s'havien d'elegir els vocals del Tribunal de Garanties Constitucionals. Aquests havien d'esser elegits pels regidors d'elecció popular, que en l'actualitat no existien per les constants destitucions, a milers, fetes pels diferents Governos que han mantingut aquestes Corts.

La proposta és, sense cap dubte, pot ésser, perquè fins i tot els sobirans estan obligats a complir-la. L'única solució fora que actuessin de compromissaris els regidors elegits el 14 d'abril, sigui quin sigui el seu situació legal en aquell moment.

El ministre DE LA GUVERNACIO, en absència del cap del Govern, explica quin és la forma de renovació dels vocals del Tribunal de Garanties Constitucionals. Diu que el projecte de llei deixant en suspens les eleccions és legal, puix que el Govern es sotmet també a la Llei.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ, per la Comissió, manifesta que després de les paraules pronunciades pels oradors, la missió de la Comissió queda resumida. Acaba demanant a la Cambra que voti contra el vot particular del senyor Recasens Sitjes i que ho faci a favor del dictamen.

El senyor LLAZARDO, que és un dels diputats que han de votar amb el Govern.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ diu que són fora i que així que hom els hi hauria de retirar.

El senyor JIMENEZ LOPEZ diu que la minoria d'esquerra republicana, en nom de la qual parla, es mostra en els fons conforme amb el dictamen, però que no està d'acord amb alguns dels seus punts de vista.

El senyor PORTELA VALLADARES diu que si hi ha possibilitat d'arribar a una coincidència, es pot retirar el dictamen, si la Comissió així ho accepta.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ retira el dictamen.

UN ALTRE DICTAMEN

S'aprova sense discussió el dictamen de la Comissió d'Hisenda sobre el projecte de llei de 16 de març de 1931, relatius al retir del personal de l'exèrcit.

Es vota nominalment, a petició de diversos diputats, l'acta de la sessió anterior.

S'aprova, per 108 vots contra cap.

LA QÜESTIO FERROVIARIA

Continua la discussió del dictamen sobre la qüestió ferroviària.

Es posa a votació una esmena del senyor Marial que quedà pendent de votació i es rebutja. (Presideix el senyor Jimenez Fernandez.)

El senyor CASAS defensa una altra esmena a l'article primer.

El senyor BLANCH, per la Comissió, la rebutja dient que serveixi de vot particular el que diu per a d'altres esmenes.

El senyor CASAS, d'Unió Republicana, sollicita votació ordinària, però el senyor PEREZ MADRIGAL i altres diputats de la majoria demanen que no es faci votació ordinària, perquè per 94 vots contra 7, exactament el nombre precís per què la votació sigui vàlida.

El senyor BLANCH, en nom de la Comissió, accepta part d'una esmena de la minoria.

El senyor BARRIA no està conforme i defensa la totalitat de la seva esmena, en la qual es parla de les garanties subsidiàries. Diu que perquè sigui efectiva ha d'esser d'acord amb la minoria d'esquerra republicana, que també retira. Després consumeix un torn contra l'article.

El senyor MAURA (Miquel) l'interromp i pronuncia paraules que no s'entenen i demana la paraula.

El senyor ALBA diu que amb el projecte no s'arregla la situació de les Companyies. Diu que no són obstruccions, sinó que el que volen és que el projecte sigui discutit ampliamment i amb la claredat necessària.

d'anar augmentant i sobre elles no té cap dret l'Estat.

Es dirigeix finalment al senyor Barcia per a dir-li que si reflexionés bé, en realitat no val la pena de discutir aquest projecte.

El ministre d'INDUSTRIA I COMERÇ llegí un projecte de llei.

El senyor BARRIA rectifica. Diu que si no es tractés d'un home de la simpatia del senyor Maurel li contestaria adequadament. Per moltes que sigui la voluntat i l'impetència del senyor Maurel, no ens pot vencer amb les seves paraules de la solidesa dels seus arguments. Afegix que la limitació de les tarifes la demanaren les pròpies Companyies.

Es refereix a l'argument del senyor Maurel sobre que l'Estat tindria més pèrdua com a explotador directe de les línies i diu que ha volgut demostrar que l'Estat no fa cap favor a les Companyies (Occupants de la Presidència el senyor Alba).

El senyor MAURA (D. Miquel) rectifica i assenyalava la coincidència d'aquest problema amb el de l'aprovació d'un decret de l'Estat amb un déficit inicial de 150 milions de pessetes.

Es mostra enemic del deute ferroviari, i per això està segur que en el seu futur inter reconeixerà que aquesta solució que ara es proposa és la millor. Afegix que quan es nomeni la Comissió parlamentària per a estudiar el problema no ha de negar el seu concurs.

Occupants la capçalera del banc blau el senyor LEROUX.

El senyor MARRACO contesta als oradors i diu que potser es trobi davant les Companyies aviat. Afegix que aquest problema és de la màxima responsabilitat del Govern i dels partits.

Es dirigeix al senyor Barcia i li diu que l'ha posat en situació difícil el discurs del senyor Maurel. També es dirigeix a les esquerres per a dir-los: O cerqueu una solució immediata, o aplaneu el pas a aquest projecte.

El senyor BARRIA rectifica. Comença preguntant: Però que hauré fet jo perquè es formi aquest deute? perquè després del que he dit sobre el projecte sortit de la testa del ministre, resulta que jo he caminat pel terreny de la fantasia i resulta que no m'han contestat als arguments.

Recorda un discurs del senyor Cid en el qual digué que li semblava bé l'obra de Prieto en els accessos.

UN DIPUTAT: Es referia solament als accessos.

El Sr. BARRIA segueix dient que ningú no el convencera que les solucions urgents del moment són solucions eficaces; al contrari, agreugen el problema. El que succeeix és que aquest el porten el ministre amb una gran passió, perquè el senyor Marraco està en plena erupció. (Rialles.)

El senyor ROCHA pronuncia paraules que no s'entenen.

El senyor BARRIA: No us compliqueu S. S., que prou tinc amb ells. Afegix que ell no mantindrà l'error encara que li ho ordeni el partit o tot el món.

Esta sprat el article.

El senyor MARRACO pronuncia paraules que no s'entenen clarament des de la tribuna.

El senyor BLASCO GARZON: Però és que anem a seguir escoltant les paraules que els discurs del banc blau?

Resta suspès aquest debat i s'ajorna la sessió a les 8'55.

El programa per a la sessió de Corts d'aviu

Madrid, 2. — Un cop acabada la sessió de la Cambra el senyor Alba, com de costum, ha rebut els periodistes i els ha fet les següents manifestacions:

«El programa per a demà serà molt breu. El primer lloc hi haurà una interpellació del senyor Morayta sobre els serveis d'Almadén. Després continuarà el debat sobre la qüestió ferroviària i per últim començarà a discutir-se el projecte relatiu a la reforma de la llei de Jurats Mixtos.

Afegí el senyor Alba que es proposava reunir els representants de les diverses minories per tal de tractar del pla parlamentari que tenia el Govern i per a estudiar l'assumpte de la secretaria que reclamen les oposicions.

Un periodista ha preguntat al senyor Alba si el pla parlamentari fóra molt ampli i el president ha contestat que encara el desconocia ja que no s'ha format impressió alguna amb el Govern i li semblava que no fóra molt extens.

Finalment digué el senyor Alba que demà es proposava presidir la reunió dels grups de les minories i, si no fos possible demà, demà passat.

Una proposició demanant al Govern que digui per què el senyor Gordon Ordax no pot parlar en públic

Madrid, 2. — S'ha presentat la següent proposició, que signa el primer Senyor el senyor Pasqual Leone i que subscriten també els altres diputats de «Unió Republicana» i de «Esquerra Republicana»:

«La Cambra invita al Govern a que declare els funcionaments legals en que se inspira i autoritza para prohibir al diputat a Cortes Félix Gordon Ordax realitzar propaganda política i usar de la paraula en actes públics.»

Martínez Anido se'n torna a França

San Sebastián, 2. — Arribà de Madrid el general Martínez Anido. Seguint el seu viatge en direcció a la seva residència de França.

UN DECRET D'O. P.

Es reposat en el càrrec que ocupava a la Junta d'Obres del Port de Barcelona, el senyor Ayxelà

S'ha publicat un decret declarant nul el decret del 19 d'octubre del 1932, pel qual es separà del càrrec de delegat de la Direcció de la Junta d'Obres del Port de Barcelona el senyor L. Josep Ayxelà.

Després dels actes de la Ceda

Una nota del senyor Lucia i opinions diverses

Madrid

LA MUSICA

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Els Compositors Montserratins dels Segles XVII i XVIII a l'Associació de Música Antiga

Un dels aspectes més interessants de la nostra música clàssica, és indubtablement la que ens llegarem els segles XVII i XVIII. D'entre els trobem en Casanoves una «premoderna» música, encara que no es deixi notar tant en les seves obres aquella plena emotivitat de Cereolers. L'haver-nos ofert aquest concert mereix, certament, una efusiva felicitació a la meritíssima Associació de Música Antiga, a la qual agraïm, si no fos massa demanar, el prec d'una repetició al curs proper, més quan obligacions ineludibles pel nostre curs informatiu no ens permeten assolir-lo completament per tal de coincidir l'audició amb un altre concert. I ho sentim més que doblement pel fet que, a part la vàlua indiscutible dels executants, aquesta música ens situa en el pol oposat a aquella altra, diguem-ne música, que alguns es permeten nomenar «audaç» i que nosaltres temem la franquesa de titllar d'irreverent, per no negar-li fins la més mínima categoria musical.

Tanmateix els compositors montserratins tenien una mentalitat un xic superior a la d'aquells que de qualsevol soroll en diuen música i coincideix els camins directes per arribar al cor i franquejar les fronteres de l'esperit.

Aquest és el camí que haurien de seguir les nostres associacions de música. No distanciar-se d'allo que amb l'interès, manté també la sensibilitat de l'ent en un ambient d'elecció que el relliga íntimament a la música i l'atreu fermament, mentre que l'espècie indigent de certes audicions solament adients als músics en manegues de camisa o sense ella, li fan fàstic i el subleven.

Així veíem com l'audició montserratina donada a l'Associació de Música Antiga significava l'ambient i es mantenia en un to de dignitat i de noblesa que retenia els esperits amb aquella mateixa unió amb que hom llegia les estrofes d'un bell poema, que no és certament la mateixa que hom dedica a una senzilla

LES COMARQUES

MANRESA

L'ANIVERSARI DE LA MORT DE JOAN SELVES

Manresa no ha volgut que transcorregués la data del primer aniversari de la mort del que fou conseller de Governació de la Generalitat, Joan Selves i Carnet, sense retre l'homenatge mereïent a la seva memòria. Durant tot el dia una multitud silenciosa desfilava davant la tomba que guarda les seves despulles. Sense exageracions de cap mena, hom calcula que passen de 5.000 les persones que passaren per aquell lloc de repòs, les quals declararen unes dues-centes corones i rams de flors.

Amb l'acte es palesa una vegada més, que Joan Selves i el que ell significava, continua més viu que mai al cor dels manresans.

—Han començat a treballar a l'Ajuntament, a la sala de nou emplaçats, que han substituït els que foren acomiadats per l'Ajuntament gestor, ara fa un mes, amb l'excusa que convenia fer economies i les volia salvar de la ruïna el pressupost municipal.

Aquest afer ha causat una gran indignació entre tots els manresans, ja que tot això ha estat fet únicament amb miras a favor de les polítiques de la majoria gestora.

La policia governativa ha detingut els nostres amics Josep Borràs i Jaume Bertran, i els ha traslladats a Barcelona. Hom ignora la causa política a què obeïx la detenció.

—L'equip local Unió Manresana de bàsquetbol, després d'una brillant actuació durant tota la temporada, ha assolit el títol de campió de la segona categoria.

—Dilluns va anar-se'n un incendi a la fabrica de teixits coneguda per «La Minoria». La ràpida actuació dels bombers va evitar que el foc prengués greus proporcions. Les pèrdues fossin de més consideració.

REUS

NOVES LOCALS

Es produí un incendi a la casa núm. 19 del carrer de Pi i Margall. Hi aïduí el cos de bombers que aconseguí extingir-lo amb facilitat.

—Durant els dies de la festa major, el Museu Municipal fou visitat per 1.137 ciutadans, xifra controlada pel personal allí empleat.

—La Companyia del Nord ha posat un nou carruatge en el servei d'autobusos de Tarragona a Reus. De Tarragona surt a les 17.20 de Reus a les 17.05.

—Es ve accentuant el règim d'estiu.

—Ha començat a funcionar el servei d'autobusos entre Reus i Salou.

—El Robor de l'Institut de Puèrtiltura durant el propòsitat mes de juny ha confeccionat i repartit 83 peces de vestir entre famílies necessitades.

SANT ADRIA DE BESOS

NOTICIARI LOCAL

Amb la profusió que hom preveu en semblants casos, ha estat fixat el ban (únicament en espanyol) que declara l'estat de guerra a Barcelona i comarques.

—El moviment de població experimentat durant el juny ha estat de dotes defuncions, tres casaments i dretat naixements.

—El Comité Politic de Relaciones d'Esquerrers, que integren tres entitats, activa les gestions per tal de formar el Comité pro amnistia a la localitat.

—Degut a la intensíssima calor que fa, dissabte passat es donà un cas d'insolació que fou assistit en una farmàcia.

—Estem assabentats que existeix

un gestor de la majoria molt en desacord amb l'actuació dels seus companys en el que es refereix a l'actes de la mort del conseller de Governació de la Generalitat, Joan Selves i Carnet, sense retre l'homenatge mereïent a la seva memòria. Durant tot el dia una multitud silenciosa desfilava davant la tomba que guarda les seves despulles. Sense exageracions de cap mena, hom calcula que passen de 5.000 les persones que passaren per aquell lloc de repòs, les quals declararen unes dues-centes corones i rams de flors.

—Han començat a treballar a l'Ajuntament, a la sala de nou emplaçats, que han substituït els que foren acomiadats per l'Ajuntament gestor, ara fa un mes, amb l'excusa que convenia fer economies i les volia salvar de la ruïna el pressupost municipal.

Aquest afer ha causat una gran indignació entre tots els manresans, ja que tot això ha estat fet únicament amb miras a favor de les polítiques de la majoria gestora.

La policia governativa ha detingut els nostres amics Josep Borràs i Jaume Bertran, i els ha traslladats a Barcelona. Hom ignora la causa política a què obeïx la detenció.

—L'equip local Unió Manresana de bàsquetbol, després d'una brillant actuació durant tota la temporada, ha assolit el títol de campió de la segona categoria.

—Dilluns va anar-se'n un incendi a la fabrica de teixits coneguda per «La Minoria». La ràpida actuació dels bombers va evitar que el foc prengués greus proporcions. Les pèrdues fossin de més consideració.

—Durant els dies de la festa major, el Museu Municipal fou visitat per 1.137 ciutadans, xifra controlada pel personal allí empleat.

—La Companyia del Nord ha posat un nou carruatge en el servei d'autobusos de Tarragona a Reus. De Tarragona surt a les 17.20 de Reus a les 17.05.

—Es ve accentuant el règim d'estiu.

—Ha començat a funcionar el servei d'autobusos entre Reus i Salou.

—El Robor de l'Institut de Puèrtiltura durant el propòsitat mes de juny ha confeccionat i repartit 83 peces de vestir entre famílies necessitades.

—El Comité Politic de Relaciones d'Esquerrers, que integren tres entitats, activa les gestions per tal de formar el Comité pro amnistia a la localitat.

—Degut a la intensíssima calor que fa, dissabte passat es donà un cas d'insolació que fou assistit en una farmàcia.

—Estem assabentats que existeix

un gestor de la majoria molt en desacord amb l'actuació dels seus companys en el que es refereix a l'actes de la mort del conseller de Governació de la Generalitat, Joan Selves i Carnet, sense retre l'homenatge mereïent a la seva memòria. Durant tot el dia una multitud silenciosa desfilava davant la tomba que guarda les seves despulles. Sense exageracions de cap mena, hom calcula que passen de 5.000 les persones que passaren per aquell lloc de repòs, les quals declararen unes dues-centes corones i rams de flors.

—Han començat a treballar a l'Ajuntament, a la sala de nou emplaçats, que han substituït els que foren acomiadats per l'Ajuntament gestor, ara fa un mes, amb l'excusa que convenia fer economies i les volia salvar de la ruïna el pressupost municipal.

Aquest afer ha causat una gran indignació entre tots els manresans, ja que tot això ha estat fet únicament amb miras a favor de les polítiques de la majoria gestora.

La policia governativa ha detingut els nostres amics Josep Borràs i Jaume Bertran, i els ha traslladats a Barcelona. Hom ignora la causa política a què obeïx la detenció.

—L'equip local Unió Manresana de bàsquetbol, després d'una brillant actuació durant tota la temporada, ha assolit el títol de campió de la segona categoria.

—Dilluns va anar-se'n un incendi a la fabrica de teixits coneguda per «La Minoria». La ràpida actuació dels bombers va evitar que el foc prengués greus proporcions. Les pèrdues fossin de més consideració.

—Durant els dies de la festa major, el Museu Municipal fou visitat per 1.137 ciutadans, xifra controlada pel personal allí empleat.

—La Companyia del Nord ha posat un nou carruatge en el servei d'autobusos de Tarragona a Reus. De Tarragona surt a les 17.20 de Reus a les 17.05.

—Es ve accentuant el règim d'estiu.

—Ha començat a funcionar el servei d'autobusos entre Reus i Salou.

—El Robor de l'Institut de Puèrtiltura durant el propòsitat mes de juny ha confeccionat i repartit 83 peces de vestir entre famílies necessitades.

—El Comité Politic de Relaciones d'Esquerrers, que integren tres entitats, activa les gestions per tal de formar el Comité pro amnistia a la localitat.

—Degut a la intensíssima calor que fa, dissabte passat es donà un cas d'insolació que fou assistit en una farmàcia.

—Estem assabentats que existeix

LA CULTURA

Els mestres consorts del Patronat

Se'ns diu: «Dissabte passat un grup, suposem reduït, de mestres consorts, amargats indubtablement pel tracte de desigualtat que pretenen donar-nos les autoritats municipals de Cultura, publicant en aquestes planes una nota en la qual es feien unes manifestacions que gairebé tots, per no dir tots els altres companys que es troben en les mateixes circumstàncies, no comparteixen en absolut, per tal com creiem que es infants de Barcelona i el prestigi de l'obra del Patronat Escolar estan molt per damunt de les determinacions equivocades que puguin prendre els qui regeixen els afers de cultura de la ciutat».

Nosaltres creiem un deure haver de manifestar que, malgrat tot, continuem en el nostre lloc vetllant pels interessos dels infants de Barcelona, amb el mateix entusiasme de sempre i no dubtem que faran igualment aquells companys que en un moment d'explicable indignació redactaren la nota del 29 del finit juny.

Aquesta declaració és unànime i acceptada per la immensa majoria dels mestres consorts i manifesten el desig que tota sugèrència o determinació sigui comunicada a la Comissió.

AGUPACIÓ DE DOCTORS I L·L·CENCIATS EN CIÈNCIES I L·L·TRES

D'interès per als aspirants al Magisteri Nacional i a l'ingrés al grau professional de les Escoles Normals

Propera la convocatòria per a la practica dels cursos especials i generals, que en breu es celebraran els capitals dels Districtes Universitaris; així com vista la disposició inserida en la «Gaceta» del 22 del propassat mes, sobre l'ingrés en el grau professional de les Escoles Normals, aquesta Agupació de Doctors i L·L·cenciats en Ciències i L·L·tres pertanyents al Col·legi Oficial d'aquest Districte Universitari, que disposa del personal competent i idoni i amb professorat especialitzat, vetllant per una perfecta formació docent, sobre les seves aules i ofereix en el seu concurs a tots aquells que aspirin a posseir una sòlida cultura pedagògica i que ensenya sigui un èxit segur per a aconseguir el fi desitjat.

Amb aquest fi, hom ha dividit en tres els graus de perfeccionament: a) mestres, als quals correspon practicar exercicis especials per a localitats de menys de 501 habitants; b) mestres als quals correspon optar en el curs general; i c) mestres i batxillers als quals correspon preparar-se per a l'ingrés, en el grau professional.

També preparem per als exàmens extraordinaris de setembre. Tots els cursos conferencials es fessaran a partir del primer d'aquest mes; les classes seran diàries (matí, tarda i vespre) la qual cosa facilitarà els mitjans suficients per a poder conèixer, els residents fora de la capital.

Per a les practiques psicopedagògiques en metodologia general i aplicada a l'Escola Activa es disposa de material adequat i de local expres. A les oficines d'aquest «Agupació» de Doctors i L·L·cenciats en Ciències i L·L·tres (Secció Magisteri), Cortes, 592, durant la tarda, seran resoltes totes les consultes que tinguin a bé formular els interessats.

L'ESCOLA UNICA

CONFERENCIA DE MANUEL GALE

A l'Professor del Grup Atlant-Empar, el professor i advocat senyor Manuel Gales desenvolupa, dijous passat al vespre, el tema «l'escola única».

Digué que l'escola no és per als pares ni per als mestres, sinó per als nens, en vista d'una societat millor. Però recalca la tasca transcendental i difícil que per això mateix està encarregada als mestres, en el nou concepte de pedagogia social.

Subratlla que l'escola ha de servir els ideals del poble i, sense distinció de classes, i crear el terreny sòlid de la convivència i la germanor.

Explica que l'home ha seguit les següents etapes progressives: igualtat davant la religió, igualtat davant l'Estat-Ciutat, igualtat davant la Llei (Revolució francesa), i que avui persegueix la igualtat davant la vida, que vol dir igualtat davant l'economia i la cultura. Veu en l'Escola única, en tots els seus graus, laica, gratuïta i coeducativa, l'instru-

ment de la democràcia per a capacitar-se i per a justificar les aspiracions a formar una Societat i una civilització superiors.

Es endebades afegir que fou unànime felicitat per la seva tasca.

UNIVERSITAT

Exàmens d'infermera. — Demà, a les onze del matí i a la sala de conferències d'aquesta Facultat de Medicina, començaran els exàmens de la carrera d'infermera.

Grada de Llicenciats. — A la Facultat de Farmàcia es precisa la urgent presentació dels Llicenciats d'aquesta Facultat Srs. Joaquim Castells Matas i Ramir Burgués Conchello.

NOTICIARI

Constitució de l'Associació Universitaria Obrera. — El passat dia 27 tingué lloc la reunió en assemblea dels alumnes, per a la constitució de l'Associació Universitaria Obrera.

Aprovada la Memòria i feta l'elecció de mesa, fou presentat i discutit el Reglament general, el qual quedà igualment aprovat.

Aixecada la sessió per tal de posar-se d'acord en la confecció de candidatura, sols n'acudí una, i resultaren elegits per a formar la Junta de govern els companys següents: President, Bernat Esparza; sots-president, J. Garriga Payerol; secretari general, Alvar Pérez; tresorer, Francesc Nou; vocals: Garcia, Planas, Babi, Gallart i Rodés.

Tot seguit es passa a precs i preguntes, i després de llegir unes proposicions, s'acaba la sessió.

Així fou closa l'Assemblea i obert el nou període, que haurà de constituir un progrés ascensional de la cultura obrera.

L'Agupació Cultural Catalana. — La Comissió organitzadora de l'Agupació Cultural Catalana notifica als seus socis i simpatitzants que l'Assemblea de constitució tindrà lloc avui, dia 3, a les deu de la vetlla, al local social, Avinguda Portal de l'Àngel, 6, 1r. 2a.

Es prega la puntual assistència.

La mar i l'aire

VAIXELLS ENTRATS

De Macasar i escales, amb un passatger port a aquest port i 10 de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, el transatlàntic alemany «Menes»; de Gijón, amb carbó mineral, el vaixell espanyol «Norte»; de Girona i Marsella, amb nou passatgers per a aquest port i tres de trànsit i amb càrrega general i de trànsit, el motor postal espanyol «Cabo Sant Antonio»; de Palma, amb correu, mercaderies i 229 passatgers, el motor postal «Ciudad de Palma».

VELA. — D'Eivissa, amb sal, el palibot «San Francisco»; de València, amb càrrega general, el palibot «Dolores»; de Palma, en llst, la balandra «Antonieta».

AERODROM DE L'AERONAUTICA NAVAL. — Procedent de Berlín, amb escales a Stuttgart, Ginebra i Marsella, a les 14.55, arriba l'avió postal alemany «Junkers D-Amag», amb correu, mercaderies i set passatgers.

Procedent de Madrid, a les 14.05, arriba l'avió postal espanyol «Fokker Ec-Amag», amb correu, mercaderies i passatgers.

Surt, a les 8.41, l'avió postal alemany «Junkers D-Anya», cap a Berlín, amb escales a Marsella, Ginebra i Stuttgart, amb correu, mercaderies i dotze passatgers.

Surt, a les 9.40, l'avió postal espanyol «Fokker 11 Ec-Ppa», cap a Madrid, amb correu, mercaderies i passatgers.

BASE AERONAVAL. — Surt, a les set, l'hidroavió postal italià «Sabota I-Fbaa», cap a Roma, amb escales a Marsella i Girona, amb correu, mercaderies i vint passatgers.

AERODROM DE L'AIR-FRANCE. — Procedent de Tolosa, a les 6.58, arriba l'avió postal francès, amb correu, mercaderies i set passatgers.

Procedent de Marsella, a les 6.58, arriba l'avió postal francès, amb correu, mercaderies i tres passatgers.

Procedent de Casablanca, a les 12.25, arriba l'avió postal francès, amb escales a Rabat, Tànger i Alacant, amb correu, mercaderies i set passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

RADIO

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DIMECRES

7.15: Primera edició de «La Paraula». Diari radiat de RADIO BARCELONA. Discos.

8.00: Senyals horaris de la Catedral. Lliçó de gimnàs a càrrec de la Federació de Gimnàstica.

8.20: Segona edició de «La Paraula». Diari radiat de RADIO BARCELONA. Discos.

9.00: Senyals horaris de la Catedral. 11.00: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

MIGDIA. 12.00: Senyals horaris de la Catedral. — Secció Femenina. Música selecta. 12.30: «Plat del dia» del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

EMISSIÓ DE SOBRETOLA. 13.00: Senyals horaris de la Catedral. — «Cocktail del dia» de Pedro Chicote. — Programa de discos variats.

13.25: «Cocktail d'avui» del Restaurant Brasseria Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13.45: «Comentari teatral» per Valentí Moragas i Roger.

13.55: Secció Cinematogràfica. 14.00: «La Paraula». Emissió de les dues de la tarda. Informació general. — Actualitats Teatral i Musical.

14.30: «El fet del dia» per Joan Alavedra. — Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya. Sumari del nou publicat avui. — Continuació de les Actualitats.

14.55: «Suplement de l'E.A.J.1». 15.00: «La Paraula». Emissió de les tres de la tarda. Directament des de Madrid. Noticiari. Resu mde la «Gaceta». Sessió radiofònica.

TARDA. 16.00: Programa de discos. 16.30: «La Paraula». Emissió de les sis de la tarda. Informació general. Programa del radiotelevisió. Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

16.50: Suplement de «La Paraula» dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA. — Continuació del programa del radiotelevisió.

17.15: «La Paraula». Emissió d'un quart de vuit de la tarda. Informació de l'estranger. Barcelona, Madrid i provincies. Obertura de la Sessió de Cortes. — Continuació del programa del radiotelevisió.

17.45: Cotitzacions de monedes. 18.00: «La Paraula». Noticiari esportiu. Noticiari d'Aeronàutica a càrrec d'Alfred Doménech i Navarro, pilot aviador.

18.15: «Les colònies escolars de l'E. Protectora». Conferència pel doctor J. M. Pelt i Freixas. — Programa de discos selectes.

18.45: Noticiari des de la redacció de «La Publicitat».

19.05: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotitzacions.

19.30: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

19.55: Orquestra de RADIO BARCELONA. 20.00: «Confidències» per Josep Carner. Continuació del concert.

20.25: «La Paraula». Emissió de les deu i cinc minuts del vespre. Directament des de Madrid. Sessió de Cortes. Resum de les informacions radiades durant el dia.

20.50: RADIO-TEATRE Castellà. Sessió homenatge a Lope de Vega. Conversa per Valentí Moragas i Roger, crític teatral de RADIO BARCELONA. La comèdia en tres actes original del «Fénix» dels ingenieros que porta per títol: LA HERMOSA FEA.

21.00: «La Paraula». Emissió de les dotze de la nit. Darreres informacions. FI DE L'EMISSIÓ.

EAJ-39 - RADIO BADALONA

Programa per a avui, dimecres. A les 12: Obertura, senyals horaris, música variada en discos. A les 14: música selecta. A les 14.30: FI de l'Emissió. A les 19: Obertura senyals horaris, el disc del radiotelevisió. A les 20: Cotitzacions. A les 20.05: música variada. A les 21: Noticiari i Servei Meteorològic. A les 21.15: Radiació de la Selecció de «Los Cuervos». A les 22 Jazz. A les 22.15: Noticiari de Premsa des de Madrid. A les 22.30: Jazz. A les 22.45: FI de l'Emissió.

cès, cap a Tolosa, amb correu, mercaderies i tres passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès cap a Marsella, amb correu, mercaderies i tres passatgers.

Surt, a les 7, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.37, l'avió postal francès, cap a Casablanca, amb escales a Alacant, Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

Surt, a les 12.3

LA TIVANTOR RUSSO-JAPONESA

El Govern soviètic ha tramès una nota enèrgica al Japó

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptes.		
101.483.35	Suma anterior	
32'50	Personal de l'Administració de LA HUMANITAT	
2'	Un lluitador, per les llibertats	
2'	Secundari Monturiol	
1'	Teresa Vallesca	
5'	M. R. per l'amnistia	
5'	Felix i Elisa Colomeda	
5'	Francesca Llorca	
1'	Una admiradora d'En Companys	
2'	Un de la U. S. C. (2.ª vegada)	
2'	Grup d'esquerrans de Gai-vany	
0'50	Rafael Fa	
0'50	Josep Soriano	
0'50	Companys Masdeu	
1'	V. F. F. germà d'un em-presonat	
1'25	Un noi de Reus	
25'	J. Costas Asbert (quarta vegada)	
1'	Lluís Castells	
1'	Antoni Estany	
1'	Salvador Clot	
1'	Maria Arzoz	
1'	Joan Font (pare)	
1'	Joan Font (fill)	
1'	Enric Font	
1'	Sabi Font	
1'	Miquel Pons (2.ª vegada)	
1'	Faust Campoy (6.ª vegada)	
1'	Una esquerrana de Lleida	
2'	A. F. B.	
5'	J. M. S.	
25'	Agrupació Valencianista d'Esquerra	
1'25	Família Mulet (3.ª vegada)	
2'50	E. Pons	
2'50	M. Pons	
0'50	S. C.	
0'50	J. F.	
2'	P. G. per En Companys i Consellers	
2'	M. G. per En Companys i Consellers	
50'	J. C. B. (juliol)	
1'	Rosa Oromi	
1'	Emili Miravittles	
1'	Josep Pané	
1'	Telm Montderre	
6'	Un grup de dones de Sant Andreu	
6'	Sis catalanes que complen el seu deure	
7'	Dos esquerrans: B. M. i N. A.	
5'	Merceneta Mas	
5'	A. M. i D. G.	
5'	Una família d'Arborea	
10'	Miradora d'En Companys	
10'	Valentí Mas	
10'	A la salut d'En Companys i Consellers	
75'	Penya «Difícils del Catalunya» (25.ª setmana)	
1'	Anton Campany	
1'	Una esquerrana de cor	
5'	Joan Massip Gual (10.ª vegada)	
3'	D. Martorell (18.ª vegada)	
3'	X. Alexandre	
5'	Una humanitària (9.ª vegada)	
2'	Una catalana del Poble Sec	
2'	Ll. P.	
1'	Una republicana d'Alinyà	
1'	Una noia a la memòria del seu pare	
2'	Un esquerrà de la «Font d'En Fargas»	
2'	Jaume Cirera	
2'	Rosa Alfonso	
5'	Joana Pascual	
5'	Coral	
6'	Una grup de teixidors (12.ª vegada)	
1'	Joan Pla	
15'25	Grup de dones de la Casa Fabra i Coats (22.ª setmana)	
10'	Un grup d'obers catalans, P. J. D.	
3'	El nostre ajut als catalans, el nostre deure setmanal	
1'	R. Huet Bosch (3.ª vegada)	
1'	Un català i una aragonesa de Coll Blanc (segona vegada)	
5'	Família catalano-aragonesa (segona vegada)	
7'	Enric Penin	
2'	Gerard Capdevila (quarta setmana)	
5'	Una quota setmanal (24.ª vegada)	
2'	Manuel Cortés	
2'	J. F.	
1'	Jacint Casas (deure setmanal)	
5'	Jacint Casas (d'estalvis)	

COM LLUITARIEN AL MAR BÀLTIC ALEMANYA I LA U. R. S. S.

Berlin, 2. — En els cercles alemanys es diu que la preocupació que va produir, en principi als Estats nòrdics la firma de l'acord naval anglo-alemany, ha desaparegut gairebé.

Es considera en els cercles alemanys que l'absoluta supremacia de la flota alemanya en el Bàltic i en el mar del nord, només pot afectar Rússia. I amb motiu d'això es creu saber que en cas de guerra la flota soviètica del mar Bàltic podria en acció els seus vaixells porta-avions sobre els quals ningú no sap res en concret, oposant a Alemanya a més dels submarins, un tipus especial de torpediners sobre els quals es guarda el major secret, s'assegura que es tracta de vaixells d'una velocitat fantàstica que tindrien en el mar una missió semblant a la dels avions de caça en la guerra aèria.

Focs de Bengala

TXI-BAI-TXV

Aquesta Xina enorme i passiva, que lentament devora la mustela nipona, té artistes de tan positiu mèrit com Tri-Bai-Txu, el Miquel Angel xinès, reanimador de la pintura nacional i mestre de 3.000 deixebles. Personifica el Renaixement groc i el seu lema és «bell i vera».

Tri-Bai-Txu va començar la seva carrera artística com a aprenent de fuster. Al taller, però, s'adonà que els decoradors eren molt estimats i retribuïts i va preferir decorar que ribotjar. Aquest fou el seu començament.

Hom el té avui, per un creador, no pas un copista. Es comparat als grans pintors de les dinasties Tang i Sung. Equival no ben bé a una traducció al xinès de Picasso i Matisse, però sí que en sembla impressió.

Aquest home eminent pinta davant dels amics sense solemnitat i narrat facies. Té a casa seva totes les seves models — llegiu amants — que s'han fet velles i ell, que és tot cor, les conserva per pietat i ja fan mitja de mitjons, mig de guantes. Tenen, però, l'ordre de no adreçar mai la paraula al Mestre. Gran manera d'evitar xafareries. Duen que entre elles s'hi ha introduït alguna espionessa. Tri-Bai-Txu, si de cas, ja com que no se n'adona.

El més curiós de tot és que el Miquel Angel xinès, com tots els pintors del país, cobra les seves produccions segons la superfície pintada. Bon pas per a un Sert i dolent per a un Meissonier.

I bé, dirà el lector: que ens conta ara aquest? Amics — diré jo — són la xafariga i les circumstàncies que imposen al cronista aquestes «chinoiseries».

J. M. FRANCES

LA PAU DEL CHACO

HAN COMENÇAT LES REUNIONS DE LA CONFERENCIA

Buenos Aires, 2. — Ha estat inaugurada amb gran solemnitat la Conferència de la Pau del Chaco.

En la sessió inaugural, el delegat de la República Argentina donà lectura a la solenne declaració per mitjà de la qual la Conferència aprova la declaració ratificadora del protocol signat a Buenos Aires el 13 de juny últim i prorroga la treva al Chaco fins a la total execució de les mesures de seguretat previstes en el Protocol.

Demà, dimecres, acabava la treva que ara ha quedat prorrogada.

La Conferència de la Pau ha estat inaugurada pel President de la República Argentina, general Justo, sota la presència dels cancellers de Bolívia, Paraguai, Xile, Perú, Uruguai i Argentina, així com els representants dels Estats Units i d'altres països mitjancers, diplomàtics especialment invitats a l'acte i altres personalitats del Govern argentí.

L'ambient a la Conferència és de fructuós optimisme, no sols per la bona disposició de les dues parts litigants, esgotades per les despeses de sang i or que esmerçaren en la lluita del Chaco, sinó també i en proporció molt principal, per la col·laboració que presten a la Conferència els països mitjancers.

La prorroga de la treva al Chaco aprovada per la Conferència de la Pau, senten que es trobarà en vigor fins que s'hagi acabat l'execució de les mesures de seguretat que acordarà la pròpia Conferència.

A l'església de la Verge de la Pau ha tingut lloc un solemne teudum en acció de gràcies per l'acabament de la lluita al Chaco.

En ella es denunciaven set cassos de violació de fronteres --- A Toquio esperaven la resposta a una proposta de formar una Comissió russo-manxu-japonesa --- La nota soviètica ha causat certa impressió a Toquio

LA NOTA SOVIETICA PER LES VIOLACIONS DE LA MANXURIA ES ENERGICA

Moscou, 2. — El Govern soviètic comunica, per mitjà de l'Agència oficial Tass, que ha estat tramès al Govern de Toquio una nota de protesta per les repetides violacions de la frontera russo-japonesa a la Manxúria.

En la nota soviètica es declara que la repetició de tals fets és susceptible de provocar greus conseqüències per a les relacions entre la Unió Soviètica i el Japó.

En la nota es diu també que el Govern de Moskou considera el Japó perfectament responsable de qualsevol futura violació del territori soviètic per les tropes manxurians o japoneses.

La nota ha estat lliurada al Govern japonès, a Toquio, per l'ambaixador dels soviets en aquella capital, senyor Yureff.

En l'esmentat document s'enumeren detalladament fins a vuit violacions del territori soviètic per vaixells o tropes del Japó o del Manxukuo.

La nota assegura encara que, d'ara endavant, els vaixells japonesos que transitin per algunes rutes, contravenint els acords internacionals, seran atacats, així com també les forces terrestres o aèries que infringin les mateixes disposicions.

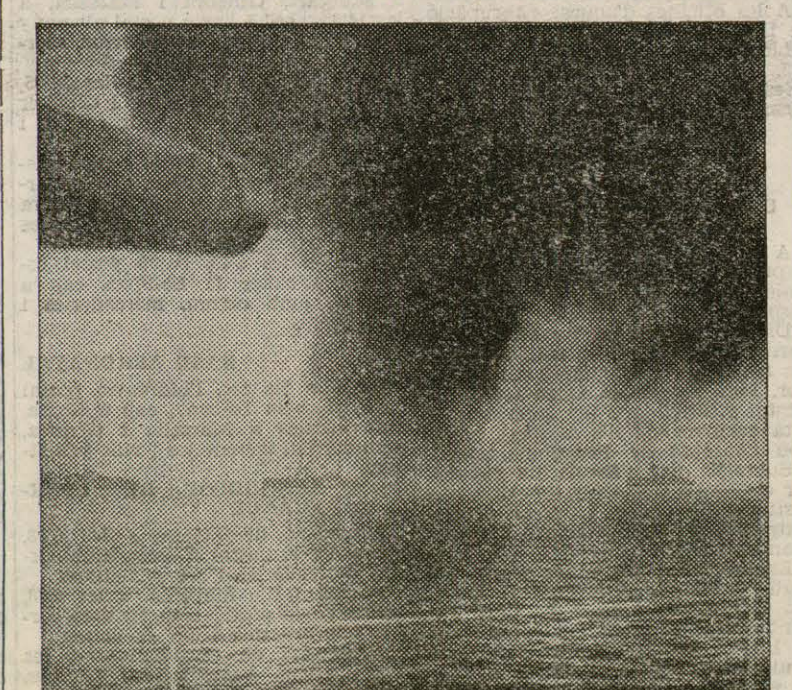
Acaba dient que el Govern de Moskou espera que el Japó declarará els seus bons propòsits de pau i, en conseqüència, adoptarà les disposicions necessàries per tal d'evitar la repetició d'emutjous incidents.

EL JAPÓ PROPOSA CREA UNA COMISSIO RUSSO-MANXU-JAPONESA PELS LITIGIS DE FRONTERA

Toquio, 2. — L'Agència oficiala Rengo diu saber de bona font que el Govern japonès espera rebre del Govern de Moskou una resposta concreta relativa a la creació d'una comissió russo-manxu-japonesa, tal com el senyor Hirota l'aconsellà a l'ambaixador soviètic a Toquio, senyor Yureff, durant l'entrevista que celebrà amb aquest el dia 27 de juny últim.

La dita comissió s'encarregaria d'entendre en els litigis fronterers.

AIXI DIUEN PREPARAR LA PAU MUNDIAL

La revista a l'esquadra francesa passada per M. Piétri, ministre de Marina, acabà amb una magnífica parada de l'esquadra, i un simulacre de batalla — Els canons de l'esquadra, en el moment de simular la batalla (Express-Foto.)

EL COMITE NACIONAL D'EX-REGIDORS DEL 12 D'ABRIL HA PRES INTERESSANTS ACORDS

Madrid, 2. — S'ha reunit el Comitè Nacional d'ex-regidors del 12 d'abril, i consegüent amb els postulats democràtics i acords adoptats en la recent assemblea, acordat per unanimitat dirigir-se per instància, en la seva pròpia representació i en la dels seus representats, al senyor president del Consell de ministres sol·licitant l'indult dels condemnats a mort pels successos de Turon (Astúries).

També el Comitè prengué importants acords en relació amb les gestions d'un ampli pacte entre partits d'esquerra a fins comuns, per la qual cosa es dirigirà a tots, complint el que determina la segona conclusió de l'assemblea del dia 5 de juny.

En el que respecta a l'amnistia, es sol·licitarà del Govern que, amb objecte de facilitar l'acció ciutadana presentant l'oportú projecte de llei que reguli el referèndum, segons l'article 66 de la Constitució en el seu paràgraf segon.

Es prengueren altres acords, de veritable importància, que es refereixen a règim interior, funcionament de Comités provincials i locals de tot Espanya.

Hi assistiren els senyors Pere Rico, Eugeni Arauz i Eduard Ortega i Gasset, regidors de Madrid; Vicenç G. Carrizo, de San Llorenç de l'Escorial; Dario Argüelles, representant d'Astúries; Llàtzer Sonzoa Sil-

Volcà en erupció

EL COLIMA DE MEXIC HA ENTRAT EN ACTIVITAT

Ciutat Mèxic, 3. — Ha entrat subítament en erupció el famós volcà Colima. La seva entrada en activitat ha produït alguna alarma, encara que per ara l'erupció no és molt intensa.

Hom considera que l'erupció és una conseqüència del terratrèmol que fa poc es deixà sentir a l'Estat de Colima.

MOSTRA SIMPTOMES D'ACTIVITAT EL KILAUEA DE HAWAI

Honolulu, 2. — Comuniquen de l'illa de Hilo, a l'arxipèlag de les Hawaii, que el volcà Kilauea mostra evidents símptomes d'una propera entrada en erupció.

Els camperols que habiten pels voltants del volcà han abandonat llurs habitacles ràpidament per tenir el convenciment que no es farà esperar l'entrada en activitat d'aquell volcà. Recorden a l'efecte que fa poc temps es produí un terratrèmol de bastant intensitat a l'Est i Nord de l'illa.

va, regidor de Chamartin de la Rosa; Gerard Aran Santa Cruz, de Toledo i Antoni Cañana Ortega, de Guadalajara.

AUGUSTO GARCIA
defensor de Mestres i Barrera

No una veritat sinó La veritat sobre els fets d'octubre a Catalunya

En el llibre d'Alard Prats Beltran

"EL GOBIERNO DE LA GENERALIDAD EN EL BANQUILLO"

amb precisió de fotografia

reproduceix

els textos taquigràfics

dels discursos, informes, declaracions, testimonis i incidents

DE LA VISTA DE LA CAUSA CELEBRADA DIES PASSATS DAVANT EL T. DE G.

No es tracta de comentaris apassionats, sinó de fets objectius

El que ha arribat i el que no ha arribat al gran públic de la Premsa diària ho reflecteix, amb amplitud i amb emoció el llibre

"El Gobierno de la Generalidad en el Banquillo"

Concessionària:

Llibreria Catalònia

3, Ronda Sant Pere, 3

La protesta de les esquerres

La dels consellers d'El Masnou

Els sotassignants, consellers municipals d'aquest Ajuntament, elegits en les darreres eleccions celebrades, tenen l'honor d'adreçar-se a V. S. per tal d'exposar el que segueix:

«Que, com a conseqüència dels fets ocorreguts el dia 6 d'octubre del 1934, es proclamà l'Estat de guerra a tot el territori de la República. El 13 d'octubre del mateix any l'autoritat militar procedí a la renovació dels càrrecs d'una part de l'Ajuntament de la vila. En data 13 d'abril d'enquany fou aixecada la Llei marcial, i quan hom suposava que es reposarien en llurs càrrecs els consellers municipals no subjectes a sumari ni sotmesos a procés, veíem que no solament continuaven al seu lloc, sinó que, per decret del senyor Governador general interí en funcions de President de la Generalitat, fou renovada i ampliada la comissió gestora, i que, malgrat els articles del decret, continuaven separats de llurs càrrecs els sotassignants.

Davant aquest fet anormal, ens creiem en el deure de dirigir-nos a V. S. per tal d'exposar-vos la nostra posició i la de voluntat del poble d'El Masnou, de la qual som mandatari, atenent-nos a la seva voluntat, expressada d'una manera clara i categòrica en les eleccions municipals del 14 de gener del 1934.

No hi ha lloc a dubtes, il·lustre senyor, que en compliment exacte del dret polític, tota actuació del poder públic que s'aparti de l'article segon de la Constitució és il·legal i no té, per tant, cap justificació. En fer tal afirmació, tenim en compte no solament el sentit expressiu, sinó que queda plenament reconeguda en dir que el poder de tots els òrgans procedeix del poble.

I pensant així, creiem que tot el que s'aparti d'aquesta norma bàsica estableix corrents de vulneració en les lleis que poden engendrar greus perills en l'organització de la Societat.

I finalment, no tindríem res a objectar si després de la separació de quel·l forem objecte part dels que integrem l'Ajuntament, haguessim estat substituïts pels nostres suplicants aixecant-se l'Estat de guerra. Però no va fer-se així, i el fet de no ajustar-se a la Llei municipal dictada pel Parlament de Catalunya, no derogada i, per tant, vigent, constitueix un fet il·lògic, que va augmen-

tar la contradicció en foragitar de la Corporació els tres consellers, únics del nostre partit, que no varen ésser destituïts el 13 d'octubre, i ocupats els seus llocs per homes que no representen cap opinió, a part de la seva personal. Adhuc es donà el cas paradoxal de suspendre també un regidor de la llista minoritària, que va ésser nomenat propietari el dia 13 d'octubre i que, per dret, li corresponia figurar-hi abans que les persones que no van ésser incloses en les llistes de les darreres eleccions municipals.

Aquests fets no podem silenciar-los. I és per aquest motiu i en la representació majoritària d'aquesta vila, que manifestem a V. S.:

Primer. Que els únics consellers municipals de la vila són aquells que no havent estat separats per mandat judicial, foren elegits per voluntat popular el dia 14 de gener del 1934.

Segon. Que protestem enèrgicament de la situació en què es troben per excepció els Ajuntaments.

Tercer. Que en normalitzar-se la vida municipal i els Ajuntaments populars es constitueixin novament, no es reconeixeran com a vàlids els acords que durant l'actuació de la Comissió gestora ha pogut adoptar.

El Masnou, 5 de juny del 1935. —
Tomàs Ferrer, Jaume Ichart, Josep Puig, Bonaventura Bosch, Joan Pagès, Jaume Espinosa, Gabriel Pla, Bartomeu Andrich, Joan Pablo, J. Xifré, J. Galceran.

litre. Sr. Alcalde-gestor de l'Ajuntament de Masnou.

Perill d'escissió en l'església grega

LES BARALLES VENEN PEL CALENDARI

Atenes, 2. — La qüestió del calendari amenaça provocar una greu escissió dintre l'església ortodoxa de Grècia, on la República introduí, el 1923, el calendari gregorià, en substitució del julià. Ja aleshores l'església ortodoxa grega oposà viva resistència, però en ésser elegit cap del Sant Sinode monsenyor Crisòstom, començà la gradual adaptació del calendari eclesial al civil; només quedà per solucionar la qüestió de la Pasqua. Ara la clerecia s'ha dividit en dos bàndols, sense que s'hagi fet pública l'escissió, però aquesta de fet ja existeix.